

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2024:168.000304

DOSAR NR. 37020/3/2023

(1797/2024)

DECIZIA PENALĂ NR. 304/CO

Ședința publică din data de 23.07.2024

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: **CRISTIAN BĂLAN**

JUDECĂTOR: **VIOLETA-ELENA GEORGESCU-ASHEMIMRY**

GREFIER: **VICTORIȚA STĂNICĂ**

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București - a fost reprezentat de procuror Amaryl Sabău.

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei penale având ca obiect contestația formulată de contestatorul condamnat **Tender Ovidiu Lucian**, împotriva sentinței penale nr. 424/F/03.04.2024, pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală, în dosarul nr. 37020/3/2023.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 09.07.2024, fiind cuprinse în conținutul încheierii de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit pronunțarea pentru data de 23.07.2023, când a decis următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 424/F/03.04.2024, Tribunalul București – Secția I Penală a dispus, în baza art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală, *respingerea ca neîntemeiată a contestației la executare formulată de către persoana condamnată Tender Ovidiu Lucian.*

În baza art. 275 alin. (2) din Codul de procedură penală, a fost obligată persoana condamnată la plata sumei de 500 lei, reprezentând cheltuielile judiciare avansate de stat.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că la data de 08.12.2023, numitul Tender Ovidiu Lucian a formulat ***contestație la executare*** împotriva deciziei penale nr. 862/A/08.06.2015, pronunțată de Curtea de Apel București, solicitând înlăturarea pedepselor principale, a pedepselor complementare, a măsurii de siguranță a confiscării speciale și a tuturor actelor de executare subsecvente, având în vedere intervenția legii de dezincriminare pentru infracțiunile cu privire la care a fost condamnat.

În motivare, contestatorul a arătat că prin Legea nr. 200/2023 s-a modificat art. 297 din Codul penal, privind infracțiunea de *abuz în serviciu*, actualul text de lege fiind următorul: *„Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică”.*

Totodată, anterior promulgării Legii nr. 200/2023, Curtea Constituțională a pronunțat decizia nr. 283/2023.

În ce privește admisibilitatea prezentei contestații la executare, contestatorul a arătat că nu există identitatea de elemente impusă de art. 599 alin. (5) din Codul de procedură penală, invocând motive și apărări noi, respectiv: modificarea legislativă adusă dispozițiilor art. 297 din Codul penal, prin Legea nr. 200/2023, decizia nr. 283/2023 a Curții Constituționale, aplicarea art. 6 din Codul de procedură penală, art. 7 din CEDO și a art. 15 alin. (2) din Constituția României.

A arătat contestatorul că în opinia acestuia, fapta de *instigare la abuz în serviciu* pentru care s-a dispus condamnarea acestuia prin sentința penală nr. 2858/2014, a Tribunalului București, definitivă prin decizia penală nr. 862/2015, a Curții de Apel București, nu mai este prevăzută de legea penală, iar faptele de *constituire de grup infracțional organizat, de spălare de bani și de înșelăciune* nu întrunesc condițiile de tipicitate ale infracțiunilor prevăzute de legea penală.

De asemenea, contestatorul a precizat că, în cuprinsul deciziei Curții Constituționale nr. 283/2023, se prevede că infracțiunea de abuz în serviciu este una de rezultat, calificată prin scop. Astfel, s-a indicat paragraful 49 al deciziei că: „*infracțiunea de abuz în serviciu este una de rezultat, iar rezultatul constă în producerea unei pagube sau vătămarea intereselor legitime ale persoanelor fizice sau juridice, după caz.*” Instanța de contencios constituțional a reținut că: „*neîndeplinirea unui act și îndeplinirea defectuoasă a unui act reprezintă modalități de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu. Curtea apreciază că acestea sunt elemente care contribuie la configurarea infracțiunii de abuz în serviciu. Din această perspectivă, privitor la îndatoririle legate de o anumită funcție sau de un anumit loc de muncă, există un complex de norme, unele cuprinse în acte normative cu caracter general, privind îndatoririle angajaților în genere, altele, în acte normative cu caracter special. Îndeplinirea unei atribuții de serviciu implică manifestarea de voință din partea persoanei în cauză, care se concretizează în acțiunile efective ale acesteia și care are ca scop ducerea la bun sfârșit/realizarea obligației prescise. Realizarea acestui demers se raportează atât la un standard subiectiv/intern al persoanei care exercită atribuția de serviciu, cât și la un standard obiectiv. Standardul subiectiv ține de forul intern al persoanei respective, iar măsura în care acesta este atins ține de autoevaluarea acțiunilor întreprinse. Standardul obiectiv are ca element de referință principalul normativul actului care reglementează atribuția de serviciu respectivă.*”

Astfel, pentru a fi întrunite condițiile de tipicitate a infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 din Codul penal, trebuie întrunite următoarele condiții:

- atribuțiile de serviciu încălcate de subiectul activ să fie prevăzute într-o normă cu putere de lege;
- actul îndeplinit în exercitarea atribuțiilor de serviciu să fie prevăzut într-o o normă cu putere de lege;
- rezultatul îndeplinirii sau a neîndeplinirii atribuțiilor de serviciu să fi produs o pagubă sau o vătămare a intereselor legitime ale unei persoane.

Contestatorul a indicat considerente ale sentinței penale nr. 2858/2014, pronunțată de Tribunalul București și ale deciziei penale nr. 862/A/2015, pronunțată de Curtea de Apel București, din interpretarea cărora ar rezulta că infracțiunile de abuz în serviciu reținute în sarcina numiților Dumitrescu Cicilia și Badea Marin, prin încălcarea unor atribuții de serviciu ce nu sunt prevăzute de norme cu putere de lege. Astfel, Dumitrescu Cicilia și Badea Marin ar fi săvârșit infracțiunile de abuz în serviciu prin încălcarea atribuțiilor de serviciu prevăzute într-un contract de mandat, a unor norme și standarde de calitate, a fișei postului și a fișelor normelor de muncă, reguli ce nu au natura juridică a unei legi, în sensul impus de art. 297 din Codul penal.

În ceea ce îl privește pe Badea Marin, acesta ar fi acționat în calitate de mandatar al fostului AVAS, fără a avea calitatea de administrator cu drept de dispoziție al Carom SA ori de membru în consiliul de administrație, atribuțiile acestuia fiind limitativ prevăzute în

contractul de mandat nr. 1014/2002, adiționat ulterior. De asemenea, la momentul încheierii contractelor nr. 240/2002 și și 239/2002 s-ar fi reținut în mod neîntemeiat, în considerentele hotărârilor penale menționate, că Badea Marin ar fi reprezentat Carom la semnarea acestora. Aspectele reținute în considerentele hotărârilor penale, potrivit cărora avizarea celor două contracte de către Badea Marin ar constitui elementul material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu, nu se confirmă, întrucât acesta nu a încheiat cele două contracte, ci doar le-a avizat în calitate de mandatar al AVAS.

În ceea ce privește contractul de garanție nr. 329/2003, prin hotărârile de condamnare s-a reținut că ar fi fost încheiat cu încălcarea art. 51 alin. (2) din OUG nr. 28/2002, aspect totalmente greșit.

A arătat contestatorul că RASDAQ nu a fost o piață reglementată la care să se raporteze valoarea de tranzacționare a acțiunilor, după cum a statuat Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în cauza C-248/2011, cu mult anterior pronunțării hotărârilor de condamnare, ceea ce înseamnă că judecata este viciată din această perspectivă.

Referitor la încheierea contractelor 260bis și 329/2003, a arătat contestatorul că, deși prin hotărârea de condamnare s-a reținut că acestea sunt nelegale, nu au fost desființate judiciar ci au fost considerate valabil încheiate, prin sentința civilă nr. 257/2012, a Tribunalului Bacău, definitivă prin decizia nr. 256/28.01.2013, a Curții de Apel Bacău.

Din considerentele hotărârilor civile amintite, a rezultat că acele contracte nu au fost încheiate în interesul propriu ori al unor terți, ceea ce contrazice flagrant considerentele hotărârilor penale, care prin soluțiile pronunțate au încălcat principiul securității juridice, fiind indicată și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în cauza Lungu contra României.

În ce privește existența unei pagube produse ca urmare a încheierii actelor juridice cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, s-a arătat că Tender Ovidiu Lucian și Iancu Marian Alexandru nu pot avea calitatea de complici sau de instigatori la săvârșire acestor infracțiuni, întrucât prejudiciul rezultat s-ar produce față de aceștia, determinând în final angajarea răspunderii penale a lor pentru generarea unor prejudicii în patrimoniile acestora.

Întrucât infracțiunea scop, de abuz în serviciu, nu a îndeplinit condițiile de tipicitate prevăzute de lege, automat trebuie înlăturată și infracțiunea de constituire a grupului organizat.

În acest sens, din analiza conținutului dispozitivului deciziei nr. 10/2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, a rezultat că, în interpretarea dispozițiilor art. 367 alin. (1) și ale 6 din Codul penal: „*în ipoteza în care, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, infracțiunea care intră în scopul grupului organizat a fost dezincriminată, nu mai este îndeplinită una dintre trăsăturile esențiale ale infracțiunii, respectiv condiția tipicității*”.

În ce privește infracțiunea de înșelăciune, contestatorul a arătat că, din moment ce a operat dezincriminarea infracțiunii de abuz în serviciu, nu se mai poate afirma că cesiunea de creanță nr. 260bis/2003 a fost nelegal încheiată, nici condamnarea pentru infracțiunea de înșelăciune nu mai poate subzista, întrucât lipsește una din condițiile esențiale, respectiv obținerea folosului material injust, acțiunea civilă fiind respinsă.

În final, contestatorul a arătat că odată admisă contestația la executare, va trebui înlăturată măsura de siguranță a confiscării speciale și măsurile asigurătorii dispuse prin decizia penală nr. 862/A/08.06.2015, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală.

În probațiune, au fost depuse înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța a constatat următoarele:

Prin sentința penală nr. 2858/16.12.2014, pronunțată în dosarul nr. 28726./3/2006, Tribunalul București – Secția I Penală a hotărât, pe latură penală, condamnarea inculpatului Tender Ovidiu Lucian, după cum urmează:

- în baza art. 244 alin. (2) din Codul penal, la pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune;
- în baza art. 47 din Codul penal, raportat la art. 297 din Codul penal, cu referire la art. 309 din Codul penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, cu consecințe deosebit de grave în forma continuată;
- în baza art. 367 alin. (2) din Codul penal, la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat;
- în baza de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani;
- în baza de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani;
- aplicarea pedepselor complementare și accesorii pe lângă fiecare dintre pedepsele principale;
- în baza art. 38 alin. (1) din Codul penal, a art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal pedepsele principale au fost contopite în pedeapsa cea mai grea, la care a fost adăugat sporul de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite, inculpatului aplicându-i-se în final pedeapsa de 11 ani și 4 luni închisoare, cu interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și c) din Codul penal.

Prin aceeași sentință, pe latură civilă, prima instanță a admis în parte acțiunea civilă promovată de partea civilă S.C. Carom S.A. Onești, prin lichidator judiciar S.C. Finconta Consulting S.R.L., și, în baza art. 397 alin. (1) din Codul de procedură penală și a art. 19 din Codul de procedură penală, a obligat în solidar pe inculpații Tender Ovidiu Lucian (în solidar și cu partea responsabilă civilmente S.C. Tender S.A.), Iancu Marian Alexandru (în solidar și cu părțile responsabile civilmente S.C. BKP Trading Impex S.R.L., prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas și BKP Trust Invest S.R.L. și prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL), Dumitrescu Cicilia și Badea Marin, să plătească părții civile S.C. Carom S.A. Onești, prin lichidator judiciar S.C. Finconta Consulting S.R.L., suma de 1.388.282.035.715 ROL (138.828.203,6 lei RON), la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății.

S-a luat act ca persoana vătămată S.C. Rafo S.A. Onești nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

S-a luat act că Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului) a renunțat la acțiunea civilă în procesul penal (dosar nr. 28726.3/2006).

A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă promovată de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului) împotriva inculpatului Basaran Kadri Mazhar și a părților responsabile civilmente S.C. Tender S.A. și S.C. BKP Trading Impex S.R.L. (dosar conexat nr. 44892/3/2011 al Tribunalului București – Secția I Penală).

A fost respinsă ca inadmisibilă acțiunea civilă promovată de S.C. Bega Pam S.R.L. Timișoara.

În baza art. 112 alin. (1) lit. e) din Codul penal, s-a dispus confiscarea de la fiecare dintre inculpații Găureanu Toader, Iancu Marian Alexandru, Sălăjan Bogdan și Basaran Kadri Mazhar suma de 34.360.644,175 lei RON (în total 137.442.576,7 lei RON), dobândită prin săvârșirea infracțiunilor și care nu servește la despăgubirea persoanei vătămate S.C. Rafo S.A. Onești.

A fost menținut sechestrul asigurator instituit prin ordonanțele procurorului din datele de 12.01.2005 (dosar nr.171/P/2003 – filele 43-55, vol.24 d.u.p.), 15.12.2005 (dosar nr. 692/D/P/2005, filele 222-225, vol.24 d.u.p.), 19.01.2006 (filele 192-203, vol.24 d.u.p.), 17.04.2006 (filele 283-300, vol.24 d.u.p.), 18.04.2006 (filele 264-282, vol.24, d.u.p.), 23.06.2006 (filele 368-386, vol.24, d.u.p.) și 04.07.2006 (filele 310-330, vol.24 d.u.p. – cu mențiunea ca suma de 15.224.450 lei asupra căreia s-a instituit sechestrul a fost transferată din

contul RO950TPV110000024780RO01, aparținând BKP Trust Invest S.R.L., în contul deschis de administratorul judiciar Best Invest IPURL la ING Bank – Sucursala Kiseleff), asupra bunurilor aparținând inculpaților Iancu Alexandru Marian, Tender Ovidiu Lucian, Găureanu Toader și partilor responsabile civilmente S.C. VGB Impex București (actualmente S.C. BKP Trading Impex S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și S.C. Tender S.A.

În fapt, prima instanță a reținut în sarcina inculpatului Tender Ovidiu Lucian, în esență, că:

- împreună cu inculpații Iancu Alexandru Marian și Dumitrescu Cicilia, a indus în eroare pe A.P.A.P.S. – Departamentul Postprivatizare, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor asumate de SC Tender SA Timișoara, prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr. 18/09.06.2003, de a efectua investiții tehnologice de mediu și de capital de lucru, la SC Carom SA Onești, în sensul că a comunicat acestei instituții, prin intermediul auditorului SC Azalee Expert Audit SRL Onești, realizarea lor din sursele proprii și atrase ale SC Tender SA Timișoara, în condițiile în care acestea în realitate au fost realizate cu banii proprii ai SC Carom SA Onești, mai precis ordonarea de plată pe care inculpatul Tender a dispus-o în numele SC Tender SA Timișoara către SC VGB Impex SRL București, societate al cărei administrator de fapt era inculpatul Iancu Alexandru Marian, a avut la bază contractul de cesiune de creanță nr. 260 bis/2003, contract nelegal încheiat, cauzându-se prin această infracțiune un prejudiciu în patrimoniul SC Carom SA Onești în valoare de 195.021.698.075 rol;

- în calitate de asociat prin SC Tender SA Timișoara la SC Carom SA Onești i-a determinat împreună cu inculpatul Iancu Alexandru Marian, folosindu-se de calitatea și poziția sa dominantă de acționar majoritar cu 51% acțiuni și creditor, pe inculpații Dumitrescu Cicilia și Badea Marin, ca în calitate de director general și președinte al Consiliului de Administrație al SC Carom SA Onești și respectiv administrator special al aceleiași societăți, să încheie în mod nelegal, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, contractele de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr. 239 și 240/5.07.2002, cesiune de creanță nr. 260bis/2003 și de garanție reală mobilă nr. 329/25.11.2003 prin care creanța de 1.434.911.670.083 rol deținută de această societate asupra S.C. VGB Impex S.R.L. București a fost trecută nelegal în patrimoniul S.C. Tender S.A. Timișoara, primindu-se în schimb pachetul de 90% acțiuni al S.C. Uton S.A. Onești, cu o valoare supraevaluată;

- în perioada iunie 2002 - decembrie 2004, împreună cu inculpatul Iancu Alexandru Marian și inculpații Dumitrescu Cicilia și Badea Marin a desfășurat o intensă activitate infracțională în vederea obținerii frauduloase de fonduri financiare, a căror sursă ilicită a fost disimulată, sens în care i-a instigat pe inculpații Dumitrescu Cicilia și Badea Marin ca, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu să încheie contracte comerciale nelegale, fiecare inculpat având un rol bine determinat în realizarea scopului urmărit, aceștia uzând de calitățile pe care le dețineau în cadrul societăților, fiind posibilă decapitalizarea SC Carom SA Onești cu suma de 1.434.911.670.083 rol;

- în perioada iunie 2002 - decembrie 2004, a contribuit, alături de inculpatul Iancu Alexandru Marian, la realizarea unor circuite financiare frauduloase, bazate pe relații comerciale nelegale, în scopul ascunderii originii ilicite a acestora, reciclând în această manieră suma de 1.193.260.337.735 ROL;

- pentru a putea sustrage și folosi în scop personal suma de 1.434.911.670.083 ROL rezultată din încheierea nelegală a contractului cesiunii de creanță nr. 260 bis, a încheiat un contract de cesiune de acțiuni cu martorul Victor Leu vizând achiziționarea unui pachet de 86,5% acțiuni aparținând SC Talc Dolomita SA Hunedoara, prin care s-a fixat un preț supraevaluat al acțiunilor achiziționate, de 220 miliarde ROL, realizând acest lucru deoarece a dorit să disimuleze și să ascundă sursa ilicită de proveniență a sumelor de bani pe care ulterior i-a folosit în scop personal, utilizând suma de 50 miliarde rol ce i-a fost restituită de societate cu titlu de rambursare creditare.

Împotriva acestei sentințe au formulat apeluri Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și

Terorism, inculpații Găureanu Toader, Iancu Alexandru Marian, Tender Ovidiu Lucian, Dumitrescu Cicilia, Badea Marin, Sălăjan Bogdan și Basaran Kadri Mazhar, părțile civile Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, S.C. Tender S.A. și partea responsabilă civilmente S.C. BKP Trading Impex S.R.L.

Prin decizia penală nr. 862/A/08.06.2015, pronunțată în dosarul nr. 28726./3/2006, Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală a admis apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și de inculpații Tender Ovidiu Lucian, Iancu Marian Alexandru, Dumitrescu Cicilia, Badea Marin și Sălăjan Bogdan, a desființat, în parte, sentința penală atacată și rejudecând, a decis cu privire la inculpatul Tender Ovidiu Lucian, următoarele:

I.1. În baza art. 244 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal și a art. 19 din Legea nr. 682/2002, a condamnat pe inculpatul Tender Ovidiu Lucian la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune.

În baza art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

A interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, pe durata executării pedepsei.

2. În baza art. 47 din Codul penal, raportat la art. 297 din Codul penal și la art. 309 din Codul penal, cu aplicarea art. 79 alin. (3) din Codul penal, a art. 35 alin. (1) din Codul penal, a art. 36 alin. (1) din Codul penal, a art. 19 din Legea nr. 682/2002 și a art. 5 din Codul penal, a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 6 ani și 9 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată.

În baza art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

A interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art.66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, pe durata executării pedepsei.

3. În baza art. 367 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal și a art. 19 din Legea nr. 682/2002, a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 5 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

A interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, pe durata executării pedepsei.

4. În baza de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art. 5 din Codul penal și a art. 19 din Legea nr. 682/2002, a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 5 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal a interzis inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul

de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

A interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, pe durata executării pedepsei.

5. În baza de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art. 5 din Codul penal și a art. 19 din Legea nr. 682/2002, a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 5 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

A interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, pe durata executării pedepsei.

În baza art. 38 alin. (1), raportat la art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, a aplicat inculpatului pedeapsa cea mai grea de 6 ani și 9 luni închisoare, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite – respectiv 5 ani și 10 luni închisoare – inculpatul urmând să execute în total 12 ani și 7 luni închisoare.

În baza art. 45, raportat la art. 66 alin. (1) lit.a), b), g) și k) din Codul penal, a interzis inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 din Codul penal, a interzis inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, pe durata executării pedepsei.

În baza art. 72 din Codul penal, a dedus din pedeapsa aplicată durata reținerii și a arestării preventive de la data de 03.03.2006 până la data de 29.08.2006.

Prin aceeași decizie, pe latură civilă, Curtea de Apel București a respins ca neîntemeiată, acțiunea civilă promovată de partea civilă S.C. Carom S.A. Onești, prin lichidator judiciar S.C. Finconta Consulting S.R.L.

În baza art. 112 alin. (1) lit. e) din Codul penal, a dispus confiscarea de la inculpații Iancu Marian Alexandru, Găureanu Toader, Sălăjan Bogdan, Basaran Kadri Mazhar și de la părțile responsabile civilmente SC BKP Trading Impex S.R.L. (prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și SC BKP Trust Invest S.R.L. (prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL) suma de 137.442.576,7 lei RON, dobândită prin săvârșirea infracțiunilor și care nu servește la despăgubirea persoanei vătămate S.C. Rafo S.A. Onești, la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății.

În baza art. 112 alin. (1) lit. e) din Codul penal, a dispus confiscarea de la inculpatul Tender Ovidiu Lucian și de la partea responsabilă civilmente S.C. Tender S.A., de la inculpatul Iancu Marian Alexandru și de la părțile responsabile civilmente SC BKP Trading Impex S.R.L. (prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și SC BKP Trust Invest S.R.L. (prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL) și de la inculpații Dumitrescu Cicilia și Badea Marin a sumei de 162.993.336,8 lei RON (143.491.167 + 19.502.169,8 lei RON), care nu servește despăgubirii persoanei vătămate S.C. Carom S.A., la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății.

În baza art. 33 alin. (1) și (3) din Legea nr. 656/2002, raportat la art. 112 alin. (1) lit. e) și art. 112 alin. (6) din Codul penal, a dispus confiscarea de la inculpatul Tender Ovidiu Lucian a sumei de 21.697.600 lei RON, reprezentând valoarea creanței dobândite de inculpat față de S.C. Tender S.A.

În baza art. 32 din Legea nr. 656/2002 și a art. 249 din Codul de procedură penală, a menținut măsura sechestrului asigurator instituită prin ordonanțele procurorului din datele de 12.01.2005 (dosar nr. 171/P/2003 – filele 43-55, vol. 24 d.u.p.), 15.12.2005 (dosar nr. 692/D/P/2005, filele 222 -225, vol. 24 d.u.p.), 19.01.2006 (filele 192-203, vol. 24 d.u.p.), 17.04.2006 (filele 283 - 300, vol. 24 d.u.p.), 18.04.2006 (filele 264 - 282, vol.24, d.u.p.), 23.06.2006 (filele 368 - 386, vol. 24, d.u.p.) și 04.07.2006 (filele 310 - 330, vol. 24 d.u.p. – cu mențiunea ca suma de 15.224.450 lei asupra căreia s-a instituit sechestrul a fost transferată din contul RO950TPV110000024780RO01 aparținând BKP Trust Invest S.R.L. în contul deschis de administratorul judiciar Best Invest IPURL la ING Bank – Sucursala Kiseleff), asupra bunurilor aparținând inculpaților Iancu Alexandru Marian, Tender Ovidiu Lucian, Găureanu Toader și părților responsabile civilmente S.C. VGB Impex București (actualmente S.C. BKP Trading Impex S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și S.C. Tender S.A., măsură pe care a instituit-o, respectiv a extins-o asupra tuturor bunurilor mobile și imobile aparținând tuturor inculpaților și tuturor părților responsabile civilmente, inclusiv asupra conturilor, a dobânzilor aferente sumelor înscrise la credit, ce vor curge în continuare conform contractelor încheiate cu unitatea bancară și asupra activelor societăților comerciale la care inculpații și părțile responsabile civilmente figurează ca împuterniciți, beneficiari reali, asociați (acționari) sau administratori, situate în țară sau în străinătate, cu evidențierea tuturor actelor de dispoziție efectuate asupra acestora, care se vor identifica în cursul procedurii de îndeplinire a măsurilor asiguratorii, după cum urmează:

- până la concurența sumei de 184.690.936,8 lei RON (162.993.336,8 lei + 21.697.600 lei RON), la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îl privește pe inculpatul Tender Ovidiu Lucian;

- până la concurența sumei de 162.993.336,8 lei RON, la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îi privește pe partea responsabilă civilmente S.C. Tender S.A. și pe inculpații Dumitrescu Cicilia și Badea Marin;

- până la concurența sumei de 300.435.913,5 lei RON (137.442.576,7 + 162.993.336,8 RON), la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îi privește pe inculpatul Iancu Alexandru Marian și părțile responsabile civilmente S.C. VGB Impex București (actualmente S.C. BKP Trading Impex S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și SC BKP Trust Invest SRL București (prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL);

- până la concurența sumei de 137.442.576,7 lei RON, la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îi privește pe inculpații Găureanu Toader, Sălăjan Bogdan și Basaran Kadri Mazhar.

A dispus ca în cursul aducerii la îndeplinire a măsurilor asiguratorii să se stabilească și destinația sumei de 15.224.450 lei, asupra căreia s-a instituit sechestrul din 04.07.2006 (filele 310-330, vol.24 d.u.p.), care a fost transferată din contul RO950TPV110000024780RO01 aparținând BKP Trust Invest S.R.L. în contul deschis de administratorul judiciar Best Invest IPURL la ING Bank – Sucursala Kiseleff), având în vedere că asupra acestei sume de bani a fost menținut sechestrul prin sentința penală nr.2858 din data de 16.12.2014 a Tribunalului București - Secția I Penală, iar în măsura în care s-a dispus de emolumentul acestui transfer se vor sechestra bunuri până la concurența sumei cuprinse în ordinul de sechestr.

În baza art. 250 din Codul de procedură penală, a dispus luarea măsurii asiguratorii a popririi asupra sumelor de bani datorate cu orice titlu inculpaților sau părților responsabile civilmente de către o a treia persoană ori de persoanele păgubite, în limitele prevăzute de lege, de la data primirii deciziei, sumele de bani datorate de debitori urmând a fi consemnate la dispoziția organului de executare, în termen de 5 zile de la scadență, recipisele urmând a fi predate organului de executare în termen de 24 de ore de la consemnare. Tribunalul constată că, deși concurente, faptele au fost judecate separat și, pentru a nu defavoriza inculpații aflați

în această situație prin obligarea acestora de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității prin hotărâri succesive, se impune a se da eficiență obligației stabilite în prima sentință de condamnare.

În drept, au fost reținute dispozițiile art. 4 din Codul penal, precum și cele ale art. 595 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală

Analizând motivele invocate de către contestatorul Tender Ovidiu Lucian, prima instanță a constatat că fundamentul cererii sale îl constituie Legea nr. 200/2023, în vigoare de la 09 iulie 2023, prin care s-a modificat art. 297 din Codul penal, privind infracțiunea de *abuz în serviciu*.

Astfel, Curtea Constituțională a României a statuat, în cuprinsul considerentelor deciziei nr. 405/2016, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal, că fapta incriminată trebuie să fie săvârșită în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Curtea a reținut că neîndeplinirea unui act și îndeplinirea defectuoasă a unui act reprezintă modalități de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de *abuz în serviciu*. Curtea a apreciat că acestea sunt elemente care contribuie la configurarea infracțiunii de *abuz în serviciu*.

Din această perspectivă, Curtea a observat că, privitor la îndatoririle legate de o anumită funcție sau de un anumit loc de muncă, există un complex de norme, unele cuprinse în acte normative cu caracter general, privind îndatoririle angajaților în genere, altele, în acte normative cu caracter special. Îndeplinirea unei atribuții de serviciu implică manifestarea de voință din partea persoanei în cauză, care se concretizează în acțiunile efective ale acesteia și care are ca scop ducerea la bun sfârșit/realizarea obligației prescrise. Realizarea acestui demers se raportează atât la un standard subiectiv/intern al persoanei care exercită atribuția de serviciu, cât și la un standard obiectiv. Standardul subiectiv ține de forul intern al persoanei respective, iar măsura în care acesta este atins ține de autoevaluarea acțiunilor întreprinse. Standardul obiectiv are ca element de referință principal normativul actului care reglementează atribuția de serviciu respectivă.

Curtea a reținut că, deși cele două standarde coexistă, standardul subiectiv nu poate exceda standardului obiectiv, în analiza modalității de executare a unei atribuții de serviciu acesta din urmă fiind prioritar.

Totodată, Curtea a reținut că, întrucât standardul obiectiv este determinat și circumscris prescripției normative, reglementarea atribuțiilor de serviciu și a modalității de exercitare a acestora determină sfera de cuprindere a acestui standard. Acesta nu poate, fără a încălca principiul previzibilității, să aibă o sferă de cuprindere mai largă decât prescripția normativă în domeniu. Pe cale de consecință, unei persoane nu i se poate imputa încălcarea standardului obiectiv prin constatarea neîndeplinirii de către aceasta a unor prescripții implicite, nedeterminabile la nivel normativ.

Mai mult, Curtea a reținut că, chiar dacă anumite acțiuni, ce însoțesc exercitarea unei atribuții de serviciu, se pot baza pe o anumită uzanță/cutumă, aceasta nu se poate circumscrie, fără încălcarea principiului legalității incriminării, standardului obiectiv ce trebuie avut în vedere în determinarea faptei penale.

Prin hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unei chestiuni de drept nr. 6/2017, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că, potrivit art. 4 teza I din Codul penal, legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă, iar, în temeiul prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 187/2012, dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii.

Totodată, s-a reținut că dezincriminarea operează retroactiv, indiferent de data săvârșirii faptei, atât în cazul în care privește toate variantele de incriminare, cât și în cazul în care privește o anumită variantă de incriminare. Prin urmare, în ipoteza în care o variantă este dezincriminată, ca efect al unei decizii de constatare a neconstituționalității, dezincriminarea

operează retroactiv indiferent dacă fapta a fost săvârșită în varianta respectivă sub imperiul Codului penal anterior sau sub imperiul noului Cod penal.

Pe cale de consecință, în prezent este clar că neîndeplinirea sau îndeplinirea în mod defectuos a îndatoririlor de serviciu nu va putea fi reținută prin raportare la mențiuni sau obligații cuprinse în hotărâri ale Guvernului, ordine ale miniștrilor, proceduri interne, regulamente de organizare și funcționare interne.

În concret, *tribunalul a analizat în ce măsură faptele săvârșite de persoanele condamnate Dumitrescu Cicilia și Badea Marin mai întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 297 alin. (1) din Codul penal*, fără a se încălca autoritatea de lucru judecat a sentinței penale nr. 2858/16.12.2014, pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală, definitivă prin decizia penală nr. 862/A/08.06.2015, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală.

A constatat tribunalul că, prin decizia penală nr. 862/A/08.06.2015, Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală a reținut următoarele:

Cu privire la întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată inculpații și cererile de schimbare a încadrării juridice formulate de aceștia, Curtea a constatat că prima instanță a apreciat în mod corect asupra încadrării juridice a faptelor deduse judecății.

(...) Comisia Națională a Valorilor Mobiliare – Direcția Juridică prin adresa nr.865/14.01.2004 a comunicat SC Carom SA Onești, în atenția inculpatei Dumitrescu Cicilia, că în cazul societăților cotate, transferul de proprietate asupra acțiunilor aparținând acestora se poate realiza numai cu respectarea regimului juridic special instituit prin legislația pieței de capital, iar, în conformitate cu art. 51 alin. (2) din OUG nr.28/2002, nu se permite executarea contractelor de garanție reală mobilă, ce au ca și gaj acțiuni ce fac parte din aceste categorii.

Urmare a acestei adrese primite, oficiul juridic al SC Carom SA Onești, prin martorul Cojocaru Marius, a întocmit un referat în atenția inculpatei Dumitrescu Cicilia, în care îi preciza acesteia că s-a purtat o corespondență cu Comisia Națională a Valorilor Mobiliare în legătură cu încheierea contractului de garanție reală mobilă nr.329/2003 încheiat de SC Carom SA Onești cu SC Tender SA Timișoara și că această instituție nu agreează și nu admite înscrierea ca acționari a dobânditorilor de acțiuni care le-au achiziționat prin alte mijloace decât cele realizate în cadrul operațiunilor desfășurate pe piața reglementată și prin intermediul unei societăți de investiții financiare.

Mai mult decât atât, s-a prevăzut în acel referat că OUG nr. 28/2002 nu admite ca transferul dreptului de proprietate a unor acțiuni aparținând unei societăți cotate, să se realizeze prin punerea în executare a unor contracte de garanție reală mobilă.

(...) SC Carom SA Onești făcea parte din programul PSAL, iar APAPS era acționar majoritar, acționarul majoritar hotărând prin Ordinul nr.11/5.09.2002 ca, în baza art.16 din Legea nr.137/2002, să instituie procedura de administrare specială cu privire la SC Carom SA Onești în vederea privatizării, administrator special fiind numit inculpatul Badea Marin.

(...) Pentru a exista o clară delimitare a atribuțiilor pe care administratorul special trebuia să le îndeplinească în legătură cu societatea, între inculpatul Badea Marin, pe de o parte și APAPS pe de altă parte, s-a încheiat contractul de mandat nr.1014/DAP din 28.05.2002, modificat ulterior prin actele adiționale nr.1/24.06.2002 și nr.2/21.01.2003 din care rezultă faptul că inculpatul avea următoarele atribuții în cadrul mandatului ce-i fusese încredințat:

- să inițieze toate demersurile necesare pentru ca, pe perioada administrării speciale, societatea să fie supravegheată financiar și să se respecte disciplina economico-financiară vizând graficul de reșalonare a obligațiilor restante către furnizorii de servicii;
- să vegheze ca societatea să nu cadă sub incidența Legii reorganizării judiciare și a falimentului nr.64/1995;
- să întreprindă acțiuni de supraveghere financiară asupra societății;
- să încheie acele contracte care avantajau SC Carom SA Onești în relația cu alte societăți comerciale.

În legătură cu această obligație, inculpatul Badea a arătat în mod constant că nu avea nici o atribuție expresă contractuală de a încheia doar acte juridice favorabile societății, așa cum se arată în rechizitoriu. Trebuie menționat că, indiferent de statutul administratorului, special sau normal, orice administrator are, în esență, o obligație principală; această obligație este aceea de a reprezenta cu bună credință interesul societății și de a întreprinde doar acele acțiuni care sunt în interesul societății. Din acest punct de vedere trebuie observat că susținerile inculpatului nu sunt relevante în ceea ce privește implicarea sa în activitatea SC Carom SA.

A constatat tribunalul că, prin conduita acestora, inculpații au încălcat următoarele prevederi legale:

- art. 1539 din Codul Civil din 1864;
- Legea nr. 31/1990: art. 72, art. 144 alin. (1), art. 147 alin. (1) și (3);
- Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării: art. 16 alin. (1), (2), (3) și (4) lit. e) și f);

OUG nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate: art. 51 (1) lit. a) – f) și alin. (2).

Având în vedere că, prin conduita lor, inculpații au încălcat dispoziții prevăzute de autoritatea legiuitoare primară/delegată (Parlament/Guvern), nu s-a putut considera că a operat dezincriminarea infracțiunilor de abuz în serviciu pentru care s-a dispus condamnarea acestora, astfel că a subzistat și infracțiunea de instigare la abuz în serviciu reținută în sarcina contestatorului.

Cât timp instanța nu a constatat dezincriminarea infracțiunilor de abuz în serviciu, nu a mai fost necesară analiza celorlalte solicitări ale contestatorului.

Împotriva acestei sentințe, a formulat contestație Tender Ovidiu Lucian, cauza fiind înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a II-a penală. Motivele contestației au fost susținute oral, cu ocazia dezbaterilor, la termenul de judecată din 09.07.2024, de către apărătorul ales al contestatorului Tender Ovidiu Lucian, fiind consemnate în practica prezentă decizii.

Examinând sentința penală contestată, prin prisma motivelor invocate, dar și din oficiu, Curtea constată ca fiind fondată contestația formulată de contestatorul Tender Ovidiu Lucian pentru următoarele considerente:

Potrivit sentinței penale nr. 1848/30.10.2019, definitivă prin necontestare și pronunțată în dosarul nr. 13816/318/2019, de către Judecătoria Târgu Jiu, contestatorul Tender Ovidiu Lucian a fost liberat condiționat la data de 05.11.2019, cu un rest rămas de executat de 2643 zile din executarea pedepsei rezultante de **12 ani și 7 luni închisoare**, aplicată pentru săvârșirea infracțiunilor de *înșelăciune*, prevăzută de art. 244 alin. (2) din Codul penal – 2 ani și 6 luni închisoare, *instigare de abuz în serviciu, cu consecințe deosebit de grave în formă continuată*, prevăzută de art. 47 din Codul penal, raportat la art. 297 din Codul penal și la art. 309 din Codul penal – 6 ani și 9 luni închisoare, *constituire a unui grup infracțional organizat*, prevăzută de art. 367 alin. (2) din Codul penal – 5 ani închisoare, *două infracțiuni de spălare de bani*, prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea 656/2002 – 5 ani închisoare și de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea 656/2002 – 5 ani închisoare, prin sentința penală nr. 2858/16.12.2014, pronunțată de Tribunalul București – Secția I Penală, definitivă prin decizia penală nr. 862/A/08.06.2015, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală (M.E.P.Î. nr. 6329/2015, emis de Tribunalul București).

Temeiul de drept al prezentei cereri este reprezentat de modificările intervenite prin Legea nr. 200/2023 (art. I pct. 3), prin raportare și la considerentele obligatorii ale Deciziei Curții Constituționale nr. 283/17.05.2023, cu referire la infracțiunea de *abuz în serviciu*.

Sub aspectul admisibilității cererii, Curtea are în vedere următoarele:

Prin cererile anterioare, contestatorul a solicitat a se constata dezincriminarea infracțiunii de abuz în serviciu pentru care a fost condamnat, prin raportare la deciziile pronunțate de Curtea Constituțională în perioada 2016 – 2018. Astfel, s-a constituit dosarul nr. 1119/108/2017, al Tribunalului Arad, în care s-a pronunțat sentința penală nr. 134/23.03.2017, prin care s-a admis contestația la executare, definitivă prin decizia penală nr.

106/CO/25.05.2017 a Curții de Apel Timișoara, prin care a fost desființată hotărârea primei instanțe, și dosarul nr. 22015/3/2017** al Tribunalului Arad, în care s-a pronunțat sentința penală nr. 332/22.08.2018, definitivă prin decizia penală nr. 197/CO/16.10.2018, a Curții de Apel Timișoara.

Cu privire la efectele juridice ale hotărârilor anterioare, Curtea are în vedere că noțiunea de „*lucru judecat*” reprezintă rezolvarea printr-o hotărâre judecătorească definitivă a conflictului de drept penal dedus în fața justiției. Prin hotărârea judecătorească se tranșează fondul cauzei sau un incident procesual, urmând a se încheie judecata asupra fondului sau a respectivului incident în gradul în care se pronunță. Astfel, ceea ce instanța a hotărât definitiv într-un conflict de drept penal este „*lucru judecat*”, iar o atare hotărâre are „*autoritate de lucru judecat*”. Autoritatea de lucru judecat este puterea sau forța acordată de lege hotărârii judecătorești definitive de a fi executată și de a împiedica o nouă urmărire pentru același fapt. (Tr. Pop, Drept procesual penal, Volumul IV, Partea Specială, Tipografia Națională Cluj, 1948, pagina 557).

În materie penală, nu toate procedurile jurisdicționale au vocația de a genera lucru judecat în sens strict. Chiar dacă se finalizează prin hotărâri judecătorești ce devin definitive în sensul legii, acestora le pot lipsi uneori elemente esențiale pentru a provoca *res iudicata*.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a evocat, în mod constant, că substanța garanțiilor prevăzute în art. 6 par. 1 CEDO este dată de „*dreptul la un tribunal*”, ca drept de acces la justiție sau la un judecător. Astfel cum a conchis Curtea Europeană a Drepturilor Omului, un „*tribunal*” se caracterizează, în sens material, prin rolul său jurisdicțional, respectiv acela de a tranșa, pe baza normelor legale aplicabile și după o procedură organizată, orice litigiu dat în competența sa. Această garanție se poate realiza numai prin instituirea unei proceduri care să concorde cu respectarea cerințelor de echitate instituite de art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 par. 1 CEDO, în absența cărora este goliță de conținut orice cenzură sau dispoziție dată de un judecător, în limitele investirii sale (Decizia Curții Constituționale nr. 599/21.10.2014, paragrafele nr. 19 și 30). Printre garanțiile constituționale și convenționale se regăsește și autoritatea de lucru judecat drept mijloc pentru asigurarea securității raporturilor juridice.

În acest sens, atât doctrina (V.M. Ciobanu, Tratat teoretic și practic de procedură civilă, Vol. II, Editura Național, București, 1997, p. 269-271), cât și practica judiciară, au realizat o delimitare în „*puterea de lucru judecat*” și „*autoritatea de lucru judecat*” a hotărârilor. Prin decizia nr. 177/25.06.2015, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția a II-a Civilă, a reținut că: *autoritatea de lucru judecat cunoaște două manifestări procesuale: aceea de excepție procesuală și aceea de prezumție, mijloc de probă de natură să demonstreze un anumit fapt în legătură cu raporturile juridice dintre părți.*

În timp ce în manifestarea sa de excepție procesuală (care corespunde unui efect negativ, extinctiv de natură să oprească o nouă judecată), autoritatea de lucru judecat presupune tripla identitate de elemente – obiect, părți, cauză – nu tot astfel este configurată în ipoteza în care acest efect vital al hotărârii se manifestă pozitiv, încorporând modalitatea în care au fost dezlegate anterior anumite aspecte litigioase în raporturile dintre părți, fără posibilitatea de a se statua diferit. Cu alte cuvinte, efectul pozitiv al lucrului judecat se impune într-un al doilea proces care are legătură cu chestiunea litigioasă dezlegată anterior, fără posibilitatea de a mai fi contrazis.

Între excepția autorității de lucru judecat și puterea de lucru judecat există o distincție clară sub aspectul condiției de aplicare. Sub acest aspect, autoritatea de lucru judecat presupune identitatea de acțiuni (părți, obiect și cauză juridică) ce oprește repetarea judecării, iar puterea de lucru judecat evocă prezumția de lucru judecat, impunând o consecvență în judecată, astfel că ceea ce s-a constatat și statuat printr-o hotărâre nu trebuie să fie contrazis printr-o altă hotărâre.

În aceste condiții, instanța de apel nu putea respinge acțiunea în baza autorității de lucru judecat, având obligația de a judeca în fond, însă soluția trebuia să țină cont de dezlegarea deja dată asupra problemei de drept dedusă judecării, dând eficiență prezumției

de lucru judecat, întrucât chestiunea litigioasă a mai fost odată dezlegată printr-o hotărâre anterioară, rămasă irevocabilă.

Rațiunea dezlegării date de instanța supremă rezidă din atributul *cognitio* – împuternicirea de a dezlega și a decide asupra chestiunii deduse spre soluționare – ce aparține oricărei jurisdicții, indiferent dacă soluția a fost dată ca urmare a rezolvării unei acțiuni judiciare ori a unui incident cu care aceasta a fost investită în temeiul legii.

În materie procesual penală, încă din perioada interbelică, doctrina (I. Ionescu-Dolj, Curs de procedură penală, Editura Socec SA, București, 1940, pag. 508. Tr. Pop, op. cit., pag. 570 – 571) a primit și analizat aceste raționamente, stabilind că legea atribuie tuturor hotărârilor judecătorești putere juridică și opozabilitate, asigurând eficiența juridică și, acolo unde se impune, executorialitate actului jurisdicțional, împiedicând dublarea procedurilor, în lipsa dovedirii unor fapte sau împrejurări noi.

Astfel, în actualul context legislativ, pot fi identificate două forme de autoritate de lucru judecat, respectiv:

- *autoritatea completă sau totală* - aparținând hotărârii prin care instanța de judecată rezolvă fondul (acțiunea penală și acțiunea civilă), care va stinge definitiv raportul de conflict, împiedicând începerea unui nou proces penal împotriva aceleiași persoane pentru aceleași fapte;
- *autoritatea limitată sau relativă* – aparținând hotărârilor prin care organele judiciare cu atribuții jurisdicționale (instanța de judecată, instanța de executare, judecătorul de drepturi și libertăți sau judecătorul de cameră preliminară) rezolvă o chestiune litigioasă, **soluția neputând fi contrazisă printr-o altă hotărâre, cu excepția situațiilor în care intervin fapte sau împrejurări noi, iar legea permite revizuirea soluției definitive pronunțată anterior de către judecător.**

Autoritatea de lucru judecat limitată derivă tocmai din puterea de lucru judecat a soluțiilor pronunțate de judecători sau de instanțe, prin intermediul hotărârilor definitive care premerg judecării fondului. Aceste hotărâri implică analiza unor chestiuni litigioase, aspecte sau incidente, pentru soluționarea cărora se realizează în mod direct trimiteri la *faptele imputate inculpatului*, se evaluează *împrejurări de fapt și situații juridice*, se dezlegă *chestiuni de ordin substanțial*, se apreciază *probe administrate de organul de urmărire penală*.

În materia „legii penale de dezincriminare”, autoritatea de lucru judecat a hotărârilor definitive pronunțate de instanțele de executare nu poate fi una absolută. Așa cum a reținut în mod constant Curtea Constituțională, Parlamentul României, ca autoritate legiuitoare, are o marjă largă de apreciere cu privire la stabilirea politicilor penale ale statului. În realizarea acestei prerogative, Parlamentul poate modifica politica penală a statului român, prin dezincriminarea unor fapte penale chiar și ulterior pronunțării unei hotărâri definitive de condamnare pentru acestea. De asemenea, intervenția Parlamentului se va realiza ori de câte ori apreciază că este necesară, în raport cu contextul social analizat, fiind obligat a-și limita intervenția la limitele prevăzute de Constituția României.

În aceste situații, este posibil ca, pe durata executării unei pedepse, autoritatea legislativă să intervină în mai multe rânduri asupra unei norme de incriminare, generând dreptul persoanei condamnate de a solicita reanalizarea situației sale juridice, în raport cu fiecare nouă intervenție legislativă.

Tot în materia legii de dezincriminare, Curtea Constituțională are prerogativa de a interveni asupra normelor de drept penal, pentru a asigura conformitatea acestora cu legea fundamentală, stabilindu-se prin decizia nr. 651/2018 și, ulterior, prin art. 3 alin. (3) din Legea nr. 187/2012, *dispozițiile art. 4 din Codul penal sunt aplicabile și atunci când, în urma unei decizii a Curții Constituționale, o faptă determinată nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni sau forma de vinovăție cerută de lege pentru existența infracțiunii.*

Astfel, **pe componentele „faptă prevăzută de legea penală” și „faptă săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege”, autoritatea de lucru judecat a hotărârilor penale definitive poate fi numai una relativă, fiind consolidată numai pe perioada în care legiuitorul sau**

Curtea Constituțională nu intervin asupra normei substanțiale ce a stat la baza angajării răspunderii penale. *Per a contrario*, cu fiecare asemenea intervenție a celor două autorități menționate, persona care a fost subiect al dispoziției de angajare a răspunderii penale are, în baza dispozițiilor art. 4 din Codul penal și ale art. 595 din Codul de procedură penală, dreptul de a solicita o nouă analiză a conformității hotărârii definitive cu norma de drept substanțial ce reglementează elementele constitutive (la nivel obiectiv și subiectiv) ale infracțiunii pentru care a fost condamnat.

În prezenta cauză, analiza incidenței legii penale de dezincriminare a fost solicitată de contestator în raport cu dispozițiile art. I pct. 3 din Legea nr. 200/2023, ce modifică conținutul art. 297 alin. (1) din Codul penal, privind infracțiunea de abuz în serviciu. De asemenea, în interpretarea și aplicarea noilor dispoziții ale art. 297 alin. (1) din Codul penal, s-a pronunțat și Curtea Constituțională, prin decizia nr. 283/2023 (în cadrul controlului *a priori*).

Legea nr. 200/2023 a fost adoptată ulterior soluționării definitive a dosarului nr. 22015/3/2017**, al Tribunalului Arad, în care s-a pronunțat sentința penală nr. 332/22.08.2018, definitivă prin decizia penală nr. 197/CO/16.10.2018, a Curții de Apel Timișoara.

Sub aspectul conținutului normativ al infracțiunii, Curtea reține că, în varianta inițială a Codului penal, potrivit art. 297, constituia infracțiunea de abuz în serviciu: *fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.*

Prin **decizia nr. 405/2016**, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „*îndeplinește în mod defectuos*” din cuprinsul acestora se înțelege „*îndeplinește prin încălcarea legii*”. În raport cu această decizie, de la data publicării în Monitorul Oficial (08.07.2016), conținutul normativ al infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal, era: *fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește prin încălcarea legii și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.*

În considerentele deciziei, Curtea Constituțională a stabilit o serie de repere generale în raport cu care destinatarii legii penale urmau să interpreteze și să aplice sintagma „*îndeplinește [un act de serviciu] prin încălcarea legii*” din conținutul art. 297 alin. (1) din Codul penal, respectiv: „60. (...) *neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară – legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.*

61. *Ilicitul penal este cea mai gravă formă de încălcare a unor valori sociale, iar consecințele aplicării legii penale sunt dintre cele mai grave, astfel că stabilirea unor garanții împotriva arbitrariului prin reglementarea de către legiuitor a unor norme clare și predictibile este obligatorie. Comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar prin lege (înțeleasă ca act formal adoptat de Parlament, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție, precum și ca act material, cu putere de lege, emis de Guvern, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție, respectiv ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului) neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice. (...)*

64. (...) *în cazul în care neîndeplinirea ori defectuoșitatea îndeplinirii unui act nu s-ar raporta la atribuții de serviciu prevăzute într-un act normativ cu putere de lege s-ar ajunge la situația ca în cazul infracțiunii de abuz în serviciu elementul material al acesteia să fie configurat atât de legiuitor, Parlament sau Guvern, cât și de alte organe, inclusiv persoane juridice de drept privat, în cazul fișei postului, ceea ce nu este de acceptat în sistemul juridic de drept penal. Curtea reține că, deși legislația primară poate fi detaliată prin intermediul adoptării unor acte de reglementare secundară, potrivit art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000*

privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, actele normative date în executarea legilor și a ordonanțelor Guvernului se emit doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.”

Întrucât, după pronunțarea deciziei nr. 405/2016, conținutul infracțiunii de abuz în serviciu a devenit, în unele situații, imprevizibil în aplicare, datorită joncțiunii între norma penală – ce a continuat să păstreze conținutul neconstituțional – și decizia Curții Constituționale – ce a impus o nouă abordare a infracțiunii și elemente de tipicitate diferite – prin **Legea nr. 200/2023**, Parlamentul a intervenit, modificând structura art. 297 alin. (1) din Codul penal și punându-l în acord cu jurisprudența Curții Constituționale. Potrivit art. 297 alin. (1) din Codul penal, constituie infracțiunea de abuz în serviciu: *fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.*

Comparând cele două variante ale infracțiunii de abuz în serviciu, Curtea constată următoarele diferențe în cadrul ipotezelor normative conținute:

a. Prima ipoteză: neîndeplinirea unui act de serviciu

- În cadrul variantei conținute în Codul penal din 2014, aplicat conform deciziei nr. 405/2016, constituia infracțiune: fapta funcționarului care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinea un act și prin aceasta cauza o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane.

În această ipoteză, era neclar dacă atribuția de serviciu trebuia să se regăsească într-o lege sau condițiile de fond și formă ori procedura de emitere a actului pe care funcționarul îl îndeplinea în exercitarea oricărei atribuții de serviciu trebuia să se regăsească într-o lege. Totodată, considerentele deciziei nr. 405/2016 porneau de la regula generală, potrivit căreia atribuția de serviciu trebuia prevăzută de lege, însă fundamentau în final numai pe ce-a de-a doua ipoteză – îndeplinirea unui act cu încălcarea legii – explicând sensul constituțional al noțiunii de „lege”, ce trebuie conținută în mod obligatoriu într-o aplicare constituțională a art. 297 alin. (1) din Codul penal.

- În cadrul variantei conținute în Codul penal, modificat prin Legea nr. 200/2023, s-a stabilit, în mod clar, că va constitui infracțiune: neîndeplinirea de către funcționar, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane.

Prin **decizia nr. 283/2023**, Curtea Constituțională a arătat că sintagma „act prevăzut de lege” implică atât obligația funcționarului de a acționa – sens în care trebuie să reglementeze atribuțiile de serviciu (inclusiv limitele în care acestea se exercită), cât și condițiile în care acesta a acționat – sens în care legea trebuie să reglementeze condițiile de fond și formă ori procedura de emitere a actului pe care funcționarul trebuia să-l îndeplinească.

b. A doua ipoteză: îndeplinirea cu încălcarea legii a unui act de serviciu

În cadrul variantei conținute în Codul penal din 2014, aplicat conform deciziei nr. 405/2016, constituia infracțiune: fapta funcționarului care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îndeplinește un act cu încălcarea legii și prin aceasta cauza o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane.

Și în această ipoteză, existau neclarități similare, cu privire la sensul exact al sintagmei „cu încălcarea legii” – încălcarea legii ce reglementa atribuția de serviciu sau a legii ce reglementa condițiile de fond și formă ori procedura de emitere a actului pe care funcționarul îl îndeplinea. De asemenea, în practica judiciară au fost identificate neclarități cu privire la sfera atribuțiilor de serviciu ce trebuiau reglementate de lege, conform considerentelor deciziei ale hotărârii Curții Constituționale. Astfel, unele instanțe au apreciat că legea poate conține referiri cu caracter general la obligația funcționarului de a administra cu bună-credință activitatea pe care trebuie să o desfășoare conform atribuțiilor reglementate prin acte cu

caracter normativ ori cu caracter individual, în timp ce alte instanțe au apreciat că legea trebuie să reglementeze punctual fiecare atribuție de serviciu pe care funcționarul a încălcat-o în emiterea actelor ce au produs o pagubă unei persoane.

- În cadrul variantei conținute în Codul penal, modificat prin Legea nr. 200/2023, s-a stabilit, în mod clar, că va constitui infracțiune: îndeplinirea de către funcționar, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a un act cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau într-un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane.

Similar ipotezei anterioare, prin **decizia nr. 283/2023**, Curtea Constituțională a arătat că sintagma „*act prevăzut de lege*” implică atât analiza modalității în care funcționarul a acționat – sens în care trebuie să reglementeze atribuțiile de serviciu (inclusiv limitele în care acestea se exercită), cât și condițiile în care acesta a acționat – sens în care legea trebuie să reglementeze condițiile de fond și formă ori procedura de emitere a actului pe care funcționarul trebuia să-l îndeplinească.

În raport cu toate considerentele anterior evocate, Curtea constată că există diferențe de conținut între variantele normative ale art. 297 alin. (1), în forma reglementată prin Codul penal din 2014, aplicat conform deciziei nr. 405/2016 și cea reglementată prin Codul penal, modificat prin Legea nr. 200/2023. Întrucât **între momentul soluționării ultimei cereri privind aplicarea art. 4 din Codul penal și cel al înregistrării prezentei cauze, a intervenit o nouă lege penală, ce a modificat conținutul constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu**, s-a născut dreptului contestatorului Tender Ovidiu Lucian de a declanșa procedura prevăzută la art. 595 din Codul de procedură penală, pentru a solicita verificarea corespondenței între noul model normativ al infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 din Codul penal (modificat prin art. I pct. 3 din Legea nr. 200/2023), și faptele pentru care s-a pronunțat sentința penală nr. 2858/16.12.2014, a Tribunalului București – Secția I Penală, definitivă prin decizia penală nr. 862/A/08.06.2015, a Curții de Apel București – Secția a II-a penală. Astfel, **sentința penală nr. 332/22.08.2018, pronunțată de Tribunalul Arad, definitivă prin decizia penală nr. 197/CO/16.10.2018, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara nu are autoritate de lucru judecat în prezentul proces, față de lipsa identității de „cauză” (de temeii juridic) între cererea ce a făcut obiectul dosarului nr. 22015/3/2017** (fundamentată în principal pe incidența deciziei nr. 405/2016) și prezenta (fundamentată în principal pe Legea nr. 200/2023).**

În privința **puterii de lucru judecat** a sentinței penale nr. 332/22.08.2018, pronunțată de Tribunalul Arad, definitivă prin decizia penală nr. 197/CO/16.10.2018, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, Curtea constată că soluția anterioară, dispusă de instanțele de executare, nu-și poate păstra caracterul de „*incontestabilitate*” (derivat din atributul jurisdicțional *cognitio*), având în vedere că se raportează la un temei juridic distinct de cel analizat în prezenta cauză. Așa cum s-a arătat anterior, prezumția de *res judicata* trebuie limitată la obiectul și cauza cu privire la care s-a pronunțat hotărârea definitivă anterioară. Or, în materia „*legii de dezincriminare*”, adoptarea de către autoritatea legiuitoare a unui nou act normativ, ce reglementează elemente constitutive diferite ale infracțiunii pentru care s-a dispus condamnarea ori pentru care s-a analizat anterior incidența art. 4 din Codul penal, impune realizarea unei analize distincte a conformității tiparului normativ cu fapta concretă reținută în sarcina condamnatului.

În prezenta cauză, dispoziția de condamnare s-a fundamentat pe Codul penal din 2014, cererile de constatare a incidentului prevăzut de art. 595 din Codul de procedură penală s-au fundamentat pe deciziile Curții Constituționale nr. 405/2016 și 651/2018, iar prezenta cerere, deși are ca obiect procedura prevăzută de art. 595 din Codul de procedură penală, se întemeiază pe Legea nr. 200/2023.

Având în vedere că **analiza legii penale de dezincriminare, în raport cu dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal, modificate prin Legea nr. 200/2023, nu a făcut niciodată obiectul unei judecăți**, iar hotărârea definitivă de condamnare și hotărârile pronunțate anterior de instanțele de executare au analizat dispozițiile art. 297 alin. (1) din

Codul penal, în raport cu ale tipare normative, **nu se poate reține în prezenta cauză puterea de lucru judecat a hotărârilor definitive anterioare.**

Pe fondul cererii, Curtea are în vedere următoarele:

1. Cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal, modificat prin Legea nr. 200/2023

Prin sentința penală nr. 2858/16.12.2014, pronunțată în dosarul nr. 28726./3/2006, Tribunalul București - Secția I Penală a hotărât, pe latură penală, condamnarea inculpatului Tender Ovidiu Lucian, după cum urmează:

- în baza art. 244 alin. (2) din Codul penal la pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *înșelăciune*;

- în baza art. 47 din Codul penal raportat la art. 297 din Codul penal cu referire la art. 309 din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în forma continuată*,

- în baza art. 367 alin. (2) din Codul penal la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *constituire a unui grup infracțional organizat*;

- în baza de art. 29 alin. (1) lit. a din Legea nr. 656/2002 la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *spălare de bani*;

- în baza de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr.656/2002 la pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *spălare de bani*; cu aplicarea pedepselor complementare și accesorii pe lângă fiecare dintre pedepsele principale;

- în baza art. 38 alin. (1) din Codul penal, art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal pedepsele principale fiind contopite în pedeapsa cea mai grea la care a fost adăugat sporul de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite, inculpatului dându-i-se spre executare în final pedeapsa de 11 ani și 4 luni închisoare, cu interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și c) din Codul penal;

Prin aceeași sentință, pe latură civilă, prima instanță a admis în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă S.C. Carom S.A. Onești, prin lichidator judiciar S.C. Finconta Consulting S.R.L., și, în baza art. 397 alin. (1) din Codul de procedură penală și a art. 19 din Codul de procedură penală, a obligat în solidar pe inculpații Tender Ovidiu Lucian (în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C. Tender S.A.), Iancu Marian Alexandru (în solidar cu părțile responsabile civilmente S.C. BKP Trading Impex S.R.L., prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas și BKP Trust Invest S.R.L., prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL), Dumitrescu Cicilia și Badea Marin, să plătească părții civile S.C. Carom S.A. Onești, prin lichidator judiciar S.C. Finconta Consulting S.R.L., suma de 1.388.282.035.715 ROL (138.828.203,6 lei RON), la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății.

S-a luat act ca persoana vătămată S.C. Rafo S.A. Onești nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

S-a luat act că Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului) a renunțat la acțiunea civilă în procesul penal (dosar nr. 28726.3/2006).

A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă formulată de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (actualmente Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului) împotriva inculpatului Basaran Kadri Mazhar și a părților responsabile civilmente S.C. Tender S.A. și S.C. BKP Trading Impex S.R.L. (dosar conexat nr. 44892/3/2011 al Tribunalului București – Secția I Penală).

A fost respinsă ca inadmisibilă acțiunea civilă formulată de S.C. Bega Pam S.R.L. Timișoara.

În baza art. 112 alin. (1) lit. e) din Codul penal, s-a dispus confiscarea de la fiecare dintre inculpații Găureanu Toader, Iancu Marian Alexandru, Sălăjan Bogdan și Basaran Kadri Mazhar suma de 34.360.644,175 lei RON (în total 137.442.576,7 lei RON), dobândită prin

săvârșirea infracțiunilor și care nu servește la despăgubirea persoanei vătămate S.C. Rafo S.A. Onești.

A fost menținut sechestrul asigurator instituit prin ordonanțele procurorului din datele de 12.01.2005 (dosar nr.171/P/2003), 15.12.2005 (dosar nr.692/D/P/2005), 19.01.2006, 17.04.2006, 18.04.2006, 23.06.2006 și 04.07.2006 (filele 310-330, vol. 24 d.u.p. – cu mențiunea ca suma de 15.224.450 lei asupra căreia s-a instituit sechestrul a fost transferată din contul RO950TPV110000024780RO01 aparținând BKP Trust Invest S.R.L. în contul deschis de administratorul judiciar Best Invest IPURL la ING Bank – Sucursala Kiseleff), asupra bunurilor aparținând inculpaților Iancu Alexandru Marian, Tender Ovidiu Lucian, Găureanu Toader și părților responsabile civilmente S.C. VGB Impex București (actualmente S.C. BKP Trading Impex S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și S.C. Tender S.A.

În fapt, prima instanță **a reținut în sarcina contestatorului Tender Ovidiu Lucian**, în esență, că:

- împreună cu inculpații Iancu Alexandru Marian și Dumitrescu Cicilia, a indus în eroare A.P.A.P.S. – Departamentul Postprivatizare, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor asumate de SC Tender SA Timișoara, prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/9.06.2003 de a efectua investiții tehnologice, de mediu și de capital de lucru la SC Carom SA Onești, în sensul că a comunicat acestei instituții, prin intermediul auditorului SC Azalee Expert Audit SRL Onești, realizarea lor din sursele proprii și atrase ale SC Tender SA Timișoara, în condițiile în care acestea în realitate au fost realizate cu banii proprii ai SC Carom SA Onești, mai precis ordonarea de plată pe care inculpatul Tender a dispus-o în numele SC Tender SA Timișoara, către SC VGB Impex SRL București, societate al cărei administrator de fapt era inculpatul Iancu Alexandru Marian, a avut la bază contractul de cesiune de creanță nr. 260 bis/2003, contract nelegal încheiat, cauzându-se prin această infracțiune un prejudiciu în patrimoniul SC Carom SA Onești în valoare de 195.021.698.075 ROL;

- în calitate de asociat, prin SC Tender SA Timișoara, la SC Carom SA Onești, i-a determinat, împreună cu inculpatul Iancu Alexandru Marian, folosindu-se de calitatea și poziția sa dominantă de acționar majoritar cu 51% acțiuni și creditor, pe inculpații: Dumitrescu Cicilia și Badea Marin, ca în calitate de director general și președinte al Consiliului de Administrație al SC Carom SA Onești și respectiv administrator special al aceleiași societăți, să încheie în mod nelegal, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, contractele de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr. 239 și 240/5.07.2002, cesiune de creanță nr. 260bis/2003 și de garanție reală mobilă nr. 329/25.11.2003, prin care creanța de 1.434.911.670.083 ROL, deținută de această societate asupra S.C. VGB Impex S.R.L. București, a fost trecută nelegal în patrimoniul S.C. Tender S.A. Timișoara, primindu-se în schimb pachetul de 90% acțiuni al S.C. Uton S.A. Onești, cu o valoare supraevaluată;

- în perioada iunie 2002 - decembrie 2004, împreună cu inculpatul Iancu Alexandru Marian și cu inculpații Dumitrescu Cicilia și Badea Marin, a desfășurat o intensă activitate infracțională în vederea obținerii frauduloase de fonduri financiare, a căror sursă ilicită a fost disimulată, sens în care i-a instigat pe inculpații Dumitrescu Cicilia și pe Badea Marin ca, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu, să încheie contracte comerciale nelegale, fiecare inculpat având un rol bine determinat în realizarea scopului urmărit, aceștia uzând de calitățile pe care le dețineau în cadrul societăților, fiind posibilă decapitalizarea SC Carom SA Onești cu suma de 1.434.911.670.083 ROL;

- în perioada iunie 2002 - decembrie 2004, a contribuit, alături de inculpatul Iancu Alexandru Marian, la realizarea unor circuite financiare frauduloase, bazate pe relații comerciale nelegale, în scopul ascunderii originii ilicite a acestora, reciclând în această manieră suma de 1.193.260.337.735 ROL;

- pentru a putea sustrage și a folosi în scop personal suma de 1.434.911.670.083 ROL rezultată din încheierea nelegală a contractului cesiunii de creanță nr. 260 bis, a încheiat un contract de cesiune de acțiuni cu martorul Victor Leu, vizând achiziționarea unui pachet de 86,5% acțiuni aparținând SC Talc Dolomita SA Hunedoara, prin care s-a fixat un preț

supraevaluat al acțiunilor achiziționate, de 220 miliarde ROL, realizând acest lucru deoarece a dorit să disimuleze și să ascundă sursa ilicită de proveniență a sumelor de bani pe care ulterior i-a folosit în scop personal, utilizând suma de 50 miliarde ROL, ce i-a fost restituită de societate cu titlu de rambursare creditare.

Împotriva acestei sentințe au formulat apeluri: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, inculpații Găureanu Toader, Iancu Alexandru Marian, Tender Ovidiu Lucian, Dumitrescu Cicilia, Badea Marin, Sălăjan Bogdan și Basaran Kadri Mazhar, părțile civile Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, S.C. Tender S.A. și partea responsabilă civilmente S.C. BKP Trading Impex S.R.L.

Prin **decizia penală nr. 862/A/08.06.2015, pronunțată în dosarul nr. 28726./3/2006, Curtea de Apel București – Secția a II-a Penală a admis** apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și de inculpații Tender Ovidiu Lucian, Iancu Marian Alexandru, Dumitrescu Cicilia, Badea Marin și Sălăjan Bogdan, **a desființat, în parte, sentința penală atacată** și rejudecând, a decis cu privire la contestatorul Tender Ovidiu Lucian, următoarele:

1.1. În baza art. 244 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal și a art. 19 din Legea nr. 682/2002, condamnă pe inculpatul Tender Ovidiu Lucian la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune.

În baza art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, interzice inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, pe durata executării pedepsei.

2. În baza art. 47 din Codul penal, raportat la art. 297 din Codul penal și la art. 309 din Codul penal, cu aplicarea art. 79 alin. (3) din Codul penal, a art. 35 alin. (1) din Codul penal, a art. 36 alin. (1) din Codul penal, a art. 19 din Legea nr. 682/2002 și a art. 5 din Codul penal, condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 6 ani și 9 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

În baza art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, interzice inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, pe durata executării pedepsei.

3. În baza art. 367 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal și a art. 19 din Legea nr. 682/2002, condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 5 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat.

În baza art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, interzice inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, pe durata executării pedepsei.

4. În baza de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art. 5 din Codul penal și a art. 19 din Legea nr. 682/2002, condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art.66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal interzice inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, pe durata executării pedepsei.

5. În baza de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr.656/2002, cu aplicarea art. 5 din Codul penal și a art. 19 din Legea nr. 682/2002, condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, interzice inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

Interzice inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, pe durata executării pedepsei.

În baza art. 38 alin. (1), raportat la art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea de 6 ani și 9 luni închisoare, la care adaugă sporul obligatoriu de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite – respectiv 5 ani și 10 luni închisoare – inculpatul urmând să execute în total 12 ani și 7 luni închisoare.

În baza art. 45 raportat la art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, interzice inculpatului, ca pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public și dreptul de a fi asociat, acționar, administrator sau beneficiar real într-o societate comercială, pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 45 din Codul penal interzice inculpatului, ca pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, pe durata executării pedepsei.

În baza art. 72 din Codul penal, deduce din pedeapsa aplicată durata reținerii și a arestării preventive de la data de 03.03.2006, până la data de 29.08.2006.

Prin aceeași decizie, pe latură civilă, Curtea de Apel București a respins ca neîntemeiată, acțiunea civilă promovată de partea civilă S.C. Carom S.A. Onești, prin lichidator judiciar S.C. Finconta Consulting S.R.L.

În baza art. 112 alin. (1) lit. e) din Codul penal, a dispus confiscarea de la inculpații: Iancu Marian Alexandru, Găureanu Toader, Sălăjan Bogdan, Basaran Kadri Mazhar și de la părțile responsabile civilmente SC BKP Trading Impex S.R.L. (prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și SC BKP Trust Invest S.R.L. (prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL), suma de 137.442.576,7 lei RON, dobândită prin săvârșirea infracțiunilor și care nu servește la despăgubirea persoanei vătămate S.C. Rafo S.A. Onești, la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății.

În baza art. 112 alin. (1) lit. e) din Codul penal, a dispus confiscarea de la inculpatul Tender Ovidiu Lucian și de la partea responsabilă civilmente S.C. Tender S.A., de la inculpatul Iancu Marian Alexandru și de la părțile responsabile civilmente SC BKP Trading Impex S.R.L. (prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și SC BKP Trust Invest S.R.L. (prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL) și de la inculpații Dumitrescu Cicilia și Badea Marin a sumei de **162.993.336,8 lei RON** (143.491.167 + 19.502.169,8 lei

RON), care nu servește despăgubirii persoanei vătămate S.C. Carom S.A., la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății.

În baza art. 33 alin. (1) și (3) din Legea nr. 656/2002, raportat la art. 112 alin. (1) lit. e) și la art. 112 alin. (6) din Codul penal, a dispus confiscarea de la inculpatul Tender Ovidiu Lucian a sumei de **21.697.600 lei RON**, reprezentând valoarea creanței dobândite de inculpat față de S.C. Tender S.A.

În baza art. 32 din Legea nr. 656/2002 și a art. 249 din Codul de procedură penală, a menținut măsura sechestrului asigurator instituită prin ordonanțele procurorului din datele de 12.01.2005 (dosar nr. 171/P/2003), 15.12.2005 (dosar nr. 692/D/P/2005), 19.01.2006, 17.04.2006, 18.04.2006, 23.06.2006 și 04.07.2006 (cu mențiunea ca suma de 15.224.450 lei asupra căreia s-a instituit sechestrul a fost transferată din contul RO950TPV110000024780RO01 aparținând BKP Trust Invest S.R.L. în contul deschis de administratorul judiciar Best Invest IPURL la ING Bank – Sucursala Kiseleff), asupra bunurilor aparținând inculpaților Iancu Alexandru Marian, Tender Ovidiu Lucian, Găureanu Toader și părților responsabile civilmente S.C. VGB Impex București (actualmente S.C. BKP Trading Impex S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și S.C. Tender S.A., măsură pe care a instituit-o, respectiv a extins-o asupra tuturor bunurilor mobile și imobile aparținând tuturor inculpaților și tuturor părților responsabile civilmente, inclusiv asupra conturilor, a dobânzilor aferente sumelor înscrise la credit, ce vor curge în continuare conform contractelor încheiate cu unitatea bancară și asupra activelor societăților comerciale la care inculpații și părțile responsabile civilmente figurează ca împuterniciți, beneficiari reali, asociați (acționari) sau administratori, situate în țară sau în străinătate, cu evidențierea tuturor actelor de dispoziție efectuate asupra acestora, care se vor identifica în cursul procedurii de îndeplinire a măsurilor asiguratorii, după cum urmează:

- până la concurența sumei de 184.690.936,8 lei RON (**162.993.336,8 lei** + 21.697.600 lei RON), la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îl privește pe inculpatul Tender Ovidiu Lucian;

- până la concurența sumei de 162.993.336,8 lei RON, la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îi privește pe partea responsabilă civilmente S.C. Tender S.A. și pe inculpații Dumitrescu Cicilia și Badea Marin;

- până la concurența sumei de 300.435.913,5 lei RON (137.442.576,7 + 162.993.336,8 RON), la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îi privește pe inculpatul Iancu Alexandru Marian și părțile responsabile civilmente S.C. VGB Impex București (actualmente S.C. BKP Trading Impex S.R.L. prin administrator judiciar CII Breza Justin Thomas) și SC BKP Trust Invest SRL București (prin administrator judiciar Best Insolvency IPURL);

- până la concurența sumei de 137.442.576,7 lei RON, la care se adaugă dobânzile și penalitățile aferente calculate potrivit legislației fiscale în vigoare, de la data producerii prejudiciului și până la data executării integrale a plății, în ceea ce îi privește pe inculpații Găureanu Toader, Sălăjan Bogdan și Basaran Kadri Mazhar.

A dispus ca, în cursul de aducere la îndeplinire a măsurilor asiguratorii, să se stabilească și destinația sumei de 15.224.450 lei, asupra căreia s-a instituit sechestrul din 04.07.2006, care a fost transferată din contul RO950TPV110000024780RO01 aparținând BKP Trust Invest S.R.L. în contul deschis de administratorul judiciar Best Invest IPURL la ING Bank – Sucursala Kiseleff), având în vedere că asupra acestei sume de bani a fost menținut sechestrul prin sentința penală nr. 2858/16.12.2014, a Tribunalului București – Secția I Penală, iar în măsura în care s-a dispus de emolumentul acestui transfer se vor sechestra bunuri până la concurența sumei cuprinse în ordinul de sechestr.

În baza art. 250 din Codul de procedură penală, **a dispus luarea măsurii asigurătorii a popririi asupra sumelor de bani datorate cu orice titlu inculpaților sau părților responsabile civilmente de către o a treia persoană ori de persoanele păgubite, în limitele prevăzute de lege, de la data primirii deciziei, sumele de bani datorate de debitori urmând a fi consemnate la dispoziția organului de executare, în termen de 5 zile de la scadență, recipisele urmând a fi predate organului de executare în termen de 24 de ore de la consemnare.**

Cu privire la **faptele autorilor infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, s-au reținut următoarele:**

În sarcina inculpatei Dumitrescu Cicilia s-a reținut că:

Fapta acesteia constând în aceea ca, în calitate de director general și președinte al Consiliului de Administrație al SC Carom SA Onești **a inițiat și încheiat în mod nelegal, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, contractele de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr. 239 și 240/5.07.2002, cesiune de creanță nr. 260bis/2003 și de garanție reală mobilă nr. 329/25.11.2003, prin care creanța de 1.434.911.670.083 ROL, deținută de această societate asupra SC VGB Impex SRL București, a fost trecută nelegal în patrimoniul SC Tender SA Timișoara, primindu-se în schimb pachetul de 90% acțiuni al SC Uton SA Onești, cu o valoare supraevaluată, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art. 297 Cod penal, cu referire la art. 309 Cod penal și cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal.**

- În ceea ce privește încheierea **contractului de cesiune de creanță nr.260 bis**, s-a reținut că acesta s-a realizat **cu încălcarea normelor și standardelor ISO 901**, ce au fost implementate la nivelul SC Carom SA Onești de către societatea de auditare British Standard International în domeniul calității (pag. 60 din decizie).

- Dumitrescu Cicilia a fost la nivelul SC Carom SA Onești persoana care independent de normele, procedurile și regulile interne aplicabile în materia încheierii și derulării contractelor, „a dat viață inițiativelor de afaceri” ale celor doi inculpați, **încălcându-și cu bună știință atribuțiile de serviciu**, prin încheierea unor contracte comerciale vândit defavorabile SC Carom SA Onești, care s-au finalizat cu o pierdere de 1.434.911.670.083 ROL în patrimoniul acestei societăți.

Conform **organigramei și standardelor ISO 901**, aplicabile la nivelul SC Carom SA Onești, inculpata Dumitrescu Cicilia, în calitate de președintă a consiliului de administrație și director general al societății, era obligată să respecte autoritatea și relațiile reglementate pentru întreg personalul, **conform fișelor postului și fișelor normelor de muncă**, lucru pe care însă nu l-a făcut, încălcând aceste reguli cu bună știință.

- urmare a acestor demersuri realizate de inculpata Dumitrescu Cicilia și profitând de sprijinul ce i-a fost acordat în cadrul consiliului de administrație de către inculpatul Badea Marin, în calitate de administrator special, la data de 05.07.2002, între SC Carom SA Onești, reprezentată de inculpata Dumitrescu Cicilia și SC VGB Impex SRL București, reprezentată de martorul Iancu Octavian, s-au încheiat **contractele nr. 239 și 240, de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă de uleiuri minerale (carburanți) și de alte produse realizate de către SC Carom SA Onești.**

Practic, odată cu încheierea acestor două contracte de vânzare-cumpărare cu clauză de exclusivitate pentru SC VGB Impex SRL București, cei doi inculpați au reușit cu ajutorul inculpaților Dumitrescu Cicilia și Badea Marin să limiteze legătura S.C. Carom S.A. cu piața comercială din România, în sensul că accesul său la piață se putea realiza doar prin intermediul și în condițiile dorite de SC VGB Impex SRL București.

Dintre cele două contracte de vânzare-cumpărare încheiate la data de 5.07.2002, cel care prezenta o importanță deosebită din punct de vedere al activității infracționale preconizate de inculpatul Iancu Alexandru Marian și Tender Ovidiu Lucian, era contractul de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr. 240/5.07.2002, ce prevedea obligația pentru SC Carom SA Onești să producă și să desfășoare uleiurile minerale (carburanții), exclusiv prin intermediul SC VGB Impex SRL București.

Contractul de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă **nr. 240/05.07.2002** a fost avizat și de către administratorul special de la acea dată al SC Carom SA Onești, inculpatul

Badea Marin, așa cum s-a reținut și în expertiza financiar contabilă dispusă în cauză, acestea fiind semnate și negociate de inculpații: Dumitrescu Cicilia și Iancu Alexandru Marian

- din examinarea clauzelor contractuale stabilite de cele două părți se constata că **nu s-a prevăzut nici o dispoziție referitoare la termenul de plată al produselor**, astfel ca SC VGB Impex SRL București putea să achite oricând dorește produsele petroliere primite de la SC Carom SA Onești, termenul de plată al acestora putând fi prorogat sine die, spre deosebire de contractul de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr. 239/5.07.2002, încheiat între aceleași societăți, având ca obiect vânzarea altor produse decât uleiurile minerale (carburanți) realizate de SC Carom SA Onești, unde s-a prevăzut că termenul de plată va fi de 5 zile de la emiterea facturii.

Această situație constatată reprezintă un alt argument ce fundamentează concluzia că **SC Carom SA Onești a fost vădit dezavantajată în relațiile comerciale importante derulate cu societățile aparținând inculpaților, de reprezentanții care ar fi trebuit să-i apere interesele, respectiv inculpații: Dumitrescu Cicilia și Badea Marin**, dat fiind că în cadrul contractului nr. 240/2002, esențial pentru existența societății la acea dată, nu s-au prevăzut clauzele menționate mai sus, fiind necesară ulterior emiterea unei adrese de către SC Carom SA Onești, în atenția inculpatului Iancu Alexandru Marian, prin care i se solicita acestuia să fie de acord cu inserarea în contract a unei clauze care să prevadă termenul de plată pentru SC VGB Impex SRL București față de facturile emise.

Comisia Națională a Valorilor Mobiliare – Direcția Juridică, prin adresa nr. 865/14.01.2004, a comunicat către SC Carom SA Onești, în atenția inculpatei Dumitrescu Cicilia, că, în cazul societăților cotate, transferul de proprietate asupra acțiunilor aparținând acestora se poate realiza numai cu respectarea regimului juridic special instituit prin legislația pieței de capital, iar în conformitate cu art. 51 alin. (2) din OUG nr.28/2002 nu se permite executarea contractelor de garanție reală mobilă, ce au ca și gaj acțiuni ce fac parte din aceste categorii (vol. 45, fila 163).

Urmare a acestei adrese primite, oficiul juridic al SC Carom SA Onești, prin martorul Cojocar Marius, a întocmit un referat în atenția inculpatei Dumitrescu Cicilia, în care îi preciza acesteia că s-a purtat o corespondență cu Comisia Națională a Valorilor Mobiliare în legătură cu încheierea contractului de garanție reală mobilă nr.329/2003, încheiat de SC Carom SA Onești cu SC Tender SA Timișoara și că această instituție nu agreează și nu admite înscrierea ca acționari a dobânditorilor de acțiuni care le-au achiziționat prin alte mijloace decât cele realizate în cadrul operațiunilor desfășurate pe piața reglementată și prin intermediul unei societăți de investiții financiare.

Mai mult decât atât, se prevedea în acel referat că OUG nr. 28/2002 **nu admite** ca transferul dreptului de proprietate a unor acțiuni aparținând unei societăți cotate, să se realizeze prin punerea în executare a unor contracte de garanție reală mobilă.

Cu toate că inculpații Iancu Alexandru Marian, Tender Ovidiu Lucian și Dumitrescu Cicilia au constatat că dispozițiile legale nu le permit transferul dreptului de proprietate vizând acțiunile de la SC Uton SA Onești, pentru SC Carom SA Onești, și că acționarii minoritari ai societății au votat împotriva încheierii celor două contracte, consecvenți realizării scopului infracțional, aceștia au convenit „să închidă” circuitul financiar vizând creanța de aproximativ 1400 miliarde ROL, prin înaintarea unei cereri de chemare în judecată din partea SC Carom SA Onești, față de SC Tender SA Timișoara și SC Metal Invest Grup SA Dărmănești.

În acest fel, **prin intermediul instanței de judecată, inculpații Tender Ovidiu Lucian Iancu Alexandru Marian au închis tranzacțiile comerciale nelegale printr-o hotărâre judecătorească** ce se dorea a fi argumentul de legalitate opozabil tuturor celor care s-ar fi interesat sau ar fi pus în discuție oportunitatea și legalitatea contractelor încheiate.

Ca atare, prin cererea de chemare în judecată nr. 390/16.01.2004, SC Carom SA Onești a solicitat **Tribunalului Bacău să se pronunțe cu privire la executarea contractului de garanție reală mobilă nr. 329/25.11.2003**, precizând că, în urma notificărilor pe care le-a efectuat față de SC Tender SA Timișoara și SC Metal Invest Grup SA Dărmănești, aceste

două societăți prin adresele nr. 7/15.01.2004 și 129/15.01.2004 i-au comunicat că recunosc cuantumul creanței și și-au arătat disponibilitatea cu privire la executarea gajului, motiv pentru care s-a solicitat transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor.

Din analiza cererii de chemare în judecată se constată că **inculpata Dumitrescu Cicilia, cu intenție, a omis să comunice instanței** că, în legătură cu aceste acțiuni ale SC Uton SA Onești, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare ca autoritate de control, a respins solicitarea de transfer a dreptului de proprietate formulată de SC Carom SA Onești.

Urmare a acestei cereri de chemare în judecată, la data de 02.02.2004, Tribunalul Bacău prin sentința civilă nr. 214/2004, a admis solicitarea formulată de SC Carom SA Onești și a dispus transferul dreptului de proprietate al acțiunilor deținute de SC Metal Invest Grup SA Dărmănești și de inculpatul Tender Ovidiu Lucian, către SC Carom SA Onești, urmare a nerespectării **obligățiilor asumate prin contractul de cesiune de creanță nr. 260 bis** (vol.45, filele 231-234, vol.36, filele 83-87).

Curtea a observat că, în ceea ce privește încălcarea atribuțiilor de serviciu cu privire la condițiile încheierii contractelor nr.239 și 240 de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă, de uleiuri minerale (carburanți) și alte produse realizate de către SC Carom SA Onești, precum și a contractului de cesiune de creanță nr.260 bis, s-au reținut de către prima instanță și instanța de apel că Dumitrescu Cicilia a nesocotit organigrama, standardele ISO 901 aplicabile la nivelul SC Carom SA Onești, precum și fișa postului și fișa normelor de muncă.

În ce privește contractul de garanție reală mobilă nr. 329/2003, încheiat de SC Carom SA Onești, cu SC Tender SA Timișoara, având ca obiect garantarea executării contractului de cesiune de creanță nr. 260bis/5.09.2003, în valoare de 1.434.911.670.083 ROL (43.081.384 USD), s-a reținut că inculpata Dumitrescu Cicilia recunoaște implicit că valoarea acordată acțiunilor SC Uton SA Onești, aduse ca și garanție de SC Metal Invest Grup SA Dărmănești, în contractul nr. 329/2003, a fost supraevaluată, deoarece, dacă SC Carom SA Onești ar fi considerat că valoarea reală a unei acțiuni a SC Uton SA Onești ar fi fost de 1.987.000 ROL, așa cum s-a consemnat în contract, atunci ar fi notificat SC Metal Invest Grup SA Dărmănești pentru plata numărului de acțiuni înmulțit cu valoarea de 1.987.000 ROL/acțiune, ceea ce echivala cu aproximativ 700 miliarde ROL și nu cu suma mai sus menționată.

În conformitate cu art. 43 din OUG nr. 28/2002, în legătură cu societățile cotate pe piața RASDAQ sau pe bursă, prețul acțiunilor acestora este stabilit prin operațiuni de vânzare-cumpărare, schimb sau orice altă operațiune translativă de proprietate, ce se vor desfășura numai prin intermediul societăților de servicii de investiții financiare.

În același act normativ se mai prevedea faptul că stabilirea prețului se poate realiza numai în cadrul ofertei publice de vânzare pe baza criteriilor și regulilor stabilite de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

Raportat la această situație, din probele existente la dosar rezultă că SC Metal Invest Grup SA a acționat, atunci când a achiziționat pachetul de acțiuni de la SC Uton SA Onești, în limitele stabilite de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și de OUG nr.28/2002, respectiv a devenit proprietara lor urmare a ofertei publice nr. 255/12.11.2002, prin care Comisia Națională a Valorilor Mobiliare a autorizat achiziționarea pachetului de 43,8% acțiuni ale SC Uton SA Onești, la o valoare de aprox. 80.000 lei/acțiune.

Practic din această împrejurare rezultă că, la data de 12.03.2003, când a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra pachetului de acțiuni, acestea aveau o valoare reală de achiziție stabilită în condiții concrete și reglementate de piața de capital, de 28.655.311.125 ROL.

La aproximativ 2 luni de la data la care au fost achiziționate aceste acțiuni, respectiv la data de 19.05.2003, acțiunile au fost gajate în favoarea SC VGB Impex SRL București, urmare a contractului semnat de SC Metal Invest Grup SA cu această societate, reprezentată de inculpatul Iancu Alexandru Marian, valoarea lor fiind stabilită la suma de 26.622.051.792 ROL, sumă ce a fost transferată mai departe, ca și creanță, în contractul de cesiune de

creanțe încheiat de SC VGB Impex SRL București, cu SC Tender SA Timișoara, la data de 01.10.2003.

În conformitate cu art. 51 alin. (2) din OUG nr. 28/2002 (ce nu se permite executarea contractelor de garanție reală mobilă ce au ca și gaj acțiuni ce fac parte din aceste categorii), inculpații Iancu Alexandru Marian, Tender Ovidiu Lucian și Dumitrescu Cicilia au constatat că dispozițiile legale nu le permit transferul dreptului de proprietate vizând acțiunile de la SC Uton SA Onești pentru SC Carom SA Onești și că acționarii minoritari ai societății au votat împotriva încheierii celor două contracte. Consecvenți realizării scopului infracțional, aceștia au convenit „să închidă” circuitul financiar vizând creanța de aproximativ 1400 miliarde ROL prin **înaintarea unei cereri de chemare în judecată** din partea SC Carom SA Onești față de SC Tender SA Timișoara și SC Metal Invest Grup SA Dărmănești.

Inculpata Dumitrescu Cicilia, cu intenție, a omis să comunice instanței că în legătură cu aceste acțiuni ale SC Uton SA Onești, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare ca autoritate de control, a respins solicitarea de transfer a dreptului de proprietate formulată de SC Carom SA Onești

Tribunalul Bacău, prin sentința civilă nr. 214/2004, a admis solicitarea formulată de SC Carom SA Onești și a dispus transferul dreptului de proprietate al acțiunilor deținute de SC Metal Invest Grup SA Dărmănești și inculpatul Tender Ovidiu Lucian, către SC Carom SA Onești, urmare a nerespectării obligațiilor asumate prin contractul de cesiune de creanță nr. 260 bis.

Ca urmare a pronunțării sentinței civile nr. 214/02.02.2004, a Tribunalului Bacău, prin adresa nr. 58769/6.04.2004, S.C. Regisco S.A. a comunicat S.C. Carom S.A. Onești, în atenția inculpatei Dumitrescu, că, la data de 05.04.2004, s-a efectuat transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor deținute la S.C. Uton S.A. Onești de inculpatul Tender Ovidiu Lucian și de S.C. Metal Invest Grup S.A. Dărmănești, în contul S.C. Carom S.A. Onești care a devenit proprietara pachetului de 90,9% acțiuni (fila 58,59 decizie, aflată în copie la dosar nr. 1119/108/2007, vol. II).

În sarcina inculpatului Badea Marin, s-au reținut următoarele:

La acel moment, SC Carom SA Onești făcea parte din programul PSAL, ce era în atenția Băncii Mondiale și a instituțiilor financiare mondiale, iar APAPS, în calitate de acționar majoritar, a hotărât prin Ordinul nr. 11/509/2002 ca, în baza art. 16 din Legea nr. 137/2002, să instituie procedura de administrare specială cu privire la SC Carom SA Onești și să pregătească această societate în vederea privatizării.

De asemenea, dată fiind situația financiară dificilă în care se afla societatea și pentru a preîntâmpina o eventuală cădere a acesteia sub incidența Legii de reorganizare judiciară a falimentului nr. 64/1995, APAPS a hotărât ca administrator special să fie numit inculpatul Badea Marin, sens în care a emis ordinul nr. 92/20.05.2002. Pentru a exista o clară delimitare a atribuțiilor pe care administratorul special trebuia să le îndeplinească în legătură cu societatea, între inculpatul Badea Marin, pe de o parte, și APAPS, pe de altă parte, s-a încheiat contractul de mandat nr. 1014/DAP/28.05.2002, modificat ulterior prin actele adiționale nr. 1/24.06.2002 și nr. 2/21.01.2003, din care rezultă faptul că inculpatul avea următoarele **atribuții în cadrul mandatului** ce-i fusese încredințat:

- să inițieze toate demersurile pentru ca pe perioada administrării speciale societatea să fie supravegheată financiar și să respecte disciplina economico-financiară, vizând graficul de reeșalonare a obligațiilor restante către furnizorii de servicii;
- să vegheze ca societatea să nu cadă sub incidența Legii reorganizării judiciare și a falimentului nr. 64/1995;
- să întreprindă acțiuni de supraveghe judiciară asupra societății;
- să încheie acele contracte care avantajau SC Carom SA Onești în relația cu alte societăți comerciale.

În legătură cu această obligație, inculpatul Badea a arătat în mod constant că nu avea nicio atribuție expresă contractuală de a încheia doar acte juridice favorabile societății, așa cum se arată în rechizitoriu. Trebuie menționat că, indiferent de statutul administratorului

special sau normal, orice administrator are în esență o obligație principală. Această obligație este aceea de a reprezenta cu bună credință interesul societății și a întreprinde doar acele acțiuni care sunt în interesul societății”. (fila 47, decizia penală nr. 862/A/08.06.2015 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a II-a penală în dosarul nr. 28726.3/2006 (1332/2015).

Potrivit art. 297 alin. (1) din Codul penal, modificat prin Legea nr. 200/2023, constituie infracțiunea de abuz în serviciu fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice.

Așa cum s-a arătat anterior, atât prin deciziile nr. 405/2016 și 651/2018, cât și prin decizia nr. 283/2023, Curtea Constituțională a arătat că sintagma „act prevăzut de lege” implică atât analiza modalității în care funcționarul a acționat – sens în care trebuie să reglementeze atribuțiile de serviciu (inclusiv limitele în care acestea se exercită), cât și condițiile în care acesta a acționat – sens în care legea trebuie să reglementeze condițiile de fond și formă ori procedura de emitere a actului pe care funcționarul trebuia să-l îndeplinească.

În prezenta cauză, hotărârea de condamnare a autorilor infracțiunii de abuz în serviciu a privit următoarele atribuții:

a. În cazul inculpatei Dumitrescu Cilia

„- În ceea ce privește încheierea **contractului de cesiune de creanță nr.260 bis**, s-a reținut că acesta s-a realizat **cu încălcarea normelor și standardelor ISO 901**, ce au fost implementate la nivelul SC Carom SA Onești de către societatea de auditare British Standard International în domeniul calității (pag. 60 din decizie).

- Dumitrescu Cilia a fost la nivelul SC Carom SA Onești persoana care independent de norme, procedurile și regulile interne aplicabile în materia încheierii și derulării contractelor, „a dat viață inițiativelor de afaceri” ale celor doi inculpați, **încălcându-și cu bună știință atribuțiile de serviciu**, prin încheierea unor contracte comerciale vădit defavorabile SC Carom SA Onești, care s-au finalizat cu o pierdere de 1.434.911.670.083 ROL în patrimoniul acestei societăți.

Conform **organigramei și standardelor ISO 901**, aplicabile la nivelul SC Carom SA Onești, inculpata Dumitrescu Cilia, în calitate de președintă a consiliului de administrație și director general al societății, era obligată să respecte autoritatea și relațiile reglementate pentru întreg personalul, **conform fișelor postului și fișelor normelor de muncă**, lucru pe care însă nu l-a făcut, încălcând aceste reguli cu bună știință.

(...) Curtea a observat că, în ceea ce privește încălcarea atribuțiilor de serviciu cu privire la condițiile încheierii contractelor nr.239 și 240 de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă, de uleiuri minerale (carburanți) și alte produse realizate de către SC Carom SA Onești, precum și a contractului de cesiune de creanță nr.260 bis, s-au reținut de către prima instanță și instanța de apel că Dumitrescu Cilia a **nesocotit organigrama, standardele ISO 901 aplicabile la nivelul SC Carom SA Onești, precum și fișa postului și fișa normelor de muncă.**”

b. În cazul inculpatului Badea Marin:

„(...) **inculpatul avea următoarele atribuții în cadrul mandatului** ce-i fusese încredințat:

- să inițieze toate demersurile pentru ca pe perioada administrării speciale societatea să fie supravegheată financiar și să respecte disciplina economico-financiară, vizând graficul de reșalonare a obligațiilor restante către furnizorii de servicii;

- să vegheze ca societatea să nu cadă sub incidența Legii reorganizării judiciare și a falimentului nr. 64/1995;

- să întreprindă acțiuni de supraveghe judiciară asupra societății;

- să încheie acele contracte care avantajau SC Carom SA Onești în relația cu alte societăți comerciale.

(...) Trebuie menționat că, indiferent de statutul administratorului special sau normal, orice administrator are în esență o obligație principală. **Această obligație este aceea de a reprezenta cu bună credință interesul societății și a întreprinde doar acele acțiuni care sunt în interesul societății**”.

În cazul **inculpatului Tender Ovidiu Lucian**, prin hotărârea de condamnare se reține că:

„- în calitate de asociat, prin SC Tender SA Timișoara, la SC Carom SA Onești, **i-a determinat**, împreună cu inculpatul Iancu Alexandru Marian, folosindu-se de calitatea și poziția sa dominantă de acționar majoritar cu 51% acțiuni și creditor, **pe inculpații: Dumitrescu Cecilia și Badea Marin**, ca în calitate de director general și președinte al Consiliului de Administrație al SC Carom SA Onești și respectiv administrator special al aceleiași societăți, **să încheie în mod nelegal, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu, contractele de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr. 239 și 240/5.07.2002, cesiune de creanță nr. 260bis/2003 și de garanție reală mobilă nr. 329/25.11.2003**, prin care creanța de 1.434.911.670.083 ROL, deținută de această societate asupra S.C. VGB Impex S.R.L. București, a fost trecută nelegal în patrimoniul S.C. Tender S.A. Timișoara, primindu-se în schimb pachetul de 90% acțiuni al S.C. Uton S.A. Onești, cu o valoare supraevaluată;

- în perioada iunie 2002 - decembrie 2004, împreună cu inculpatul Iancu Alexandru Marian și cu inculpații Dumitrescu Cecilia și Badea Marin, a desfășurat o intensă activitate infracțională în vederea obținerii frauduloase de fonduri financiare, a căror sursă ilicită a fost disimulată, sens în care **i-a instigat pe inculpații Dumitrescu Cecilia și pe Badea Marin ca, prin încălcarea atribuțiilor de serviciu, să încheie contracte comerciale nelegale**, fiecare inculpat având un rol bine determinat în realizarea scopului urmărit, aceștia uzând de calitățile pe care le dețineau în cadrul societăților, fiind posibilă decapitalizarea SC Carom SA Onești cu suma de 1.434.911.670.083 ROL;”

Analizând conținutul hotărârii de condamnare, Curtea constată că subzistența caracterului infracțional al activității inculpatului Tender Ovidiu Lucian depinde de întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu reținută în sarcina autorilor – Dumitrescu Cecilia și Badea Marian. Totodată, Curtea constată că, în descrierea situației de fapt reținută în sarcina autorilor infracțiunii de abuz în serviciu, instanța de condamnare nu s-a raportat și nu a menționat nicio atribuție de serviciu prevăzută într-un act normativ cu putere de lege. Singurele atribuții de serviciu care au fost încălcate în speță erau conținute în: **„organigrama, standardele ISO 901 aplicabile la nivelul SC Carom SA Onești, precum și fișa postului și fișa normelor de muncă”**, în cazul **inculpatei Dumitrescu Cecilia și contractul de mandat încheiat de administrator**, în cazul **inculpatului Badea Marian**.

Curtea apreciază că raționamentul juridic și argumentele aduse de prima instanță sunt greșite prin raportare la decizia nr. 405/15.06.2016 a Curții Constituționale și la Legea nr. 200/2023, prin care s-au adus modificări articolului 297 (1) Cod procedură penală.

Instanța de contencios constituțional a reținut că sintagma „**îndeplinește în mod defectuos**” din cuprinsul dispozițiilor art. 246 din Codul penal din 1969 și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal nu poate fi interpretată decât în sensul că îndeplinirea atribuției de serviciu se realizează „**prin încălcarea legii**”, subliniind că aceasta este singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor penale criticate cu dispozițiile constituționale referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.

Curtea a statuat că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară - legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă. Comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar prin lege [înțeleasă ca act formal adoptat de Parlament, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție, precum și ca act material, cu putere de lege, emis de Guvern, în temeiul delegării

legislative prevăzute de art. 115 din Constituție, respectiv ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului] neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice.

Din această perspectivă, pentru a înlătura orice neclaritate în aplicarea art. 297 alin. (1) din Codul penal, legiuitorul a intervenit asupra normei de incriminare, prin Legea nr. 200/2023, stabilind *in terminis* că singura activitate infracțională ce trebuie avută în vedere de instanțe este: „*nu îndeplinește un act prevăzut de o lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ*”.

Împrejurarea că fapta contestatorului Tender Ovidiu Lucian, care ***i-a determinat***, [...] ***pe inculpații Dumitrescu Cicilia*** (director general și președinte al Consiliului de Administrație al SC Carom SA Onești) ***și Badea Marin*** (administrator special al aceleiași societăți), ***să încheie*** în mod nelegal, ***cu încălcarea atribuțiilor de serviciu***, contractele de vânzare – cumpărare cu distribuție exclusivă nr. 239 și 240/05.07.2002, de cesiune de creanță nr. 260 bis/2003 și de garanție reală mobilă nr. 329/25.11.2003, prin care creanța de 1.434.911.670.083 lei deținută de această societate asupra SC VGB Impex SRL București a fost trecută nelegal în patrimoniul SC Tender SA Timișoara, primindu-se în schimb pachetul de 90% acțiuni al SC Uton SA Onești, cu o valoare supraevaluată, ***ar constitui încălcarea unor dispoziții incriminate distinct de Codul penal, nu poate fi reținută ca reprezentând o încălcare a atribuțiilor de serviciu care ar fi reglementate prin legislația primară***.

Din analiza considerentelor deciziei penale de condamnare, rezultă fără echivoc că atât în cazul inculpatului Badea Marin, cât și în situația inculpatei Dumitrescu Cicilia, ***atribuțiile de serviciu încălcate de acești doi funcționari*** (autori ai infracțiunilor de abuz în serviciu la care contestatorul a avut o participare sub forma instigării) ***nu*** erau prevăzute expres ***prin legislația primară*** – legi și ordonanțe ale Guvernului.

Prin decizia penală nr. 862/A/08.06.2015 (pag. 38, unde a fost analizate atribuțiile ce le reveneau inculpaților Badea Marin și Dumitrescu Cicilia), instanța de control judiciar a arătat, în cazul inculpatului Badea Marin, următoarele aspecte relevante:

„*Pentru a exista o clară delimitare a atribuțiilor pe care administratorul special trebuia să le îndeplinească în legătură cu societatea, între autorul Badea Marin, pe de o parte, și APAPS pe de altă parte, s-a încheiat contractul de mandat nr. 1014/DAP din 28.05.2002, modificat ulterior prin actele adiționale nr. 1/24.06.2002 și nr. 2/21.01.2003 din care rezultă faptul că inculpatul avea următoarele atribuții în cadrul mandatului ce-i fusese încredințat:*

- *să inițieze toate demersurile necesare pentru ca, pe perioada administrării speciale, societatea să fie supravegheată financiar și să se respecte disciplina economico-financiară vizând graficul de reeșalonare a obligațiilor restante către furnizorii de servicii;*
- *să vegheze ca societatea să nu cadă sub incidența Legii reorganizării judiciare și a falimentului nr. 64/1995;*
- *să întreprindă acțiuni de supraveghere financiară asupra societății;*
- ***să încheie acele contracte care avantajau SC Carom SA Onești în relația cu alte societăți comerciale***”.

În ultimul paragraf din pagina 47 al deciziei penale precitate, inculpatului Badea Marin i s-a reproșat în esență tocmai încălcarea ultimei obligații menționate, respectiv faptul că *a încheiat cele patru contracte amintite deși și-a dat seama că erau vădit dezavantajoase patrimonial pentru SC Carom SA Onești*.

Prin urmare, participația secundară sub forma instigării, desfășurată de contestatorul Tender Ovidiu Lucian a constat în convingerea funcționarului public (administratorul special Badea Marin) să-și încalce o atribuție de serviciu, respectiv **îndatorirea de a consimți doar la încheierea de contracte avantajoase economic pentru SC Carom SA Onești, prevăzută expres într-un contract de mandat** (completat ulterior prin două acte adiționale, care au aceeași natură juridică ca și actul de bază), atribuția încălcată de funcționarul instigat nefiind expres prevăzută de un act normativ care să facă parte din fondul legislativ primar.

În privința celui de-al doilea funcționar (inculpata Dumitrescu Cicilia), instanța de control judiciar a reținut (pagina 60, din considerentele deciziei penale) că „**a încălcat normele și standardele ISO 901 (în realitate ISO 9001) ce au fost implementate la nivelul SC Carom SA Onești de către societatea de auditare British Standard International în domeniul calității. Astfel, conform acestor standarde, pentru încheierea, derularea și executarea contractelor comerciale trebuia respectată o procedură, în sensul că exista un departament specializat care propunea încheierea unor astfel de contracte, se desemna un responsabil cu executarea contractului și se întocmea o fișă a contractului în care erau consemnate punctele de vedere ale tuturor departamentelor implicate. Comparativ cu aceste proceduri ce trebuiau respectate cu privire la încheierea oricărui contract în care SC Carom SA Onești era parte implicată, analizându-se modul de negociere, încheiere și derulare se poate constata că nu au fost respectate normele interne aplicabile la care s-a făcut referire mai sus, contractul de cesiune de creanță nr.260 bis fiind încheiat ca urmare a voinței acționarilor majoritari (SC VGB Impex SRL București și SC Tender SA Timișoara), în legătură cu care SC Carom SA Onești a avut doar rolul de a-l semna astfel încât efectele juridice vizând transferul sumei de bani să se producă**”.

Prin urmare, autoarei Dumitrescu Cicilia i s-a reproșat încălcarea unei **obligații de prudență**, atât anterior încheierii, cât și pe parcursul executării celor patru contracte, **obligație prevăzută** într-un document emis de către Organizația Internațională de Standardizare (International Organization for Standardization – ISO), act ce nu face parte din legislația primară și care a fost implementat în cadrul SC Carom SA Onești ca **normă internă de procedură**. Așadar, nu este îndeplinită cerința ca atribuția de serviciu în exercitarea căreia se afla autoarea Dumitrescu Cicilia, pe care aceasta ar fi încălcat-o sau nu ar fi îndeplinit-o, să fie prevăzută de lege sau ordonanțe.

Având în vedere modificarea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 297 alin. (1) din Codul penal, în urma adoptării Legii nr. 200/2023, fiind exclusă posibilitatea comiterii acesteia prin încălcarea unui act normativ altul decât o lege sau o ordonanță, precum și prevederile art. 3 din Legea nr. 187/2012 potrivit cărora „**Dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii**”, **se constată că a intervenit o dezincriminare în concreto a faptei de abuz în serviciu în situația în care îndeplinirea defectuoasă a unei îndatoriri de serviciu are loc prin încălcarea oricărui alt act normativ în afară de lege, ordonanță sau ordonanță de urgență**.

În consecință, participația secundară (instigarea) desfășurată de contestatorul Tender Ovidiu Lucian a constat în convingerea funcționarului public (director general și președinte al Consiliului de Administrație al SC Carom SA Onești) să-și încalce o atribuție de serviciu, respectiv îndatorirea de a consimți la încheierea, derularea și executarea celor patru contracte comerciale numai cu respectarea normelor interne de procedură (implementate după modelul ISO 9001), atribuție prevăzută expres în **normele interne** ale SC Carom SA Onești.

Nici în considerentele hotărârii de condamnare și nici prin decizia instanței de apel nu s-a reținut încălcarea de către persoanele instigate de contestatorul Tender Ovidiu Lucian a vreunei dispoziții din legislația primară, ci a unor acte cu o forță juridică inferioară legilor și ordonanțelor de guvern, astfel că ipoteza dedusă judecății se încadrează în modalitatea de comitere a infracțiunii în privința căreia a intervenit dezincriminarea.

Analizând conținutul hotărârii ce face obiectul contestației în prezenta cauză, Curtea constată că prima instanță a făcut trimitere nejustificată la dispozițiile prevăzute de art. 1539 din Codul Civil din 1864 și la art. 72, art. 144 și art. 147 din Legea nr. 31/1990, *care nu se regăsesc în acuzația penală* ce a făcut obiectul hotărârii de condamnare și a deciziei instanței de apel, limitându-se la a le enumera (f. 11-12 din sentință) și a concluziona că „*prin conduita lor, inculpații au încălcat dispoziții prevăzute de autoritatea legiuitoare primară/delegată (Parlament/Guvern) ...[nemaifiind] necesară analiza celorlalte solicitări ale contestatorului*”, oferind, astfel, un răspuns automat și negând contestatorului drepturi fundamentale consfințite de normativul internațional, respectiv dreptul la un proces echitabil (în componenta privitoare la apărare) prevăzut de art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și dreptul la dublul grad de jurisdicție, prevăzut de art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție.

Este adevărat că instanțele nu au obligația de a răspunde punctual fiecărui argument adus, însă trebuie să rezulte cu claritate din motivarea hotărârii că au fost abordate chestiunile esențiale ale cauzei și că a fost oferit un răspuns argumentelor invocate ce sunt decisive pentru finalitatea cauzei, fără ca răspunsurile furnizate prin intermediul hotărârii să fie automate sau stereotipe (C.E.D.O., Cauza Van de Hurk c. Olanda, parag. 61; Cauza Lobzhanidze și Peardze c. Georgia, parag. 66; Cauza S.C. IMH Suceava S.R.L. c. România, parag. 40; Cauza Moreira Ferreira c. Portugalia, parag. 84).

Revenind la normele primei instanțe, Curtea apreciază că indicarea unor alte pretense atribuții ce le-ar fi revenit autorilor infracțiunii de abuz în serviciu, cuprinse în legi, ar determina schimbarea temeiului de fapt al acuzației în raport cu care s-a dispus soluția de condamnare, împrejurare nepermisă în soluționarea incidentului prevăzut de art. 595 din Codul de procedură penală. Așa cum s-a arătat anterior, în cadrul acestei proceduri instanța de executare are competența de a verifica în ce măsură fapta descrisă în hotărârea de condamnare mai este compatibilă cu modelul normativ al infracțiunii pentru care s-a dispus angajarea răspunderii penale. În cazul infracțiunii de abuz în serviciu, căutarea în legislația activă a unor alte norme ce pot avea incidență în cazul atribuțiilor de serviciu ale autorilor, constituie în fapt construirea unei alte infracțiuni, care, dacă ar fi fost judecată după intrarea în vigoare a legii noi, ar fi dus la angajarea răspunderii penale a inculpaților. Această operațiune transformă procedura prevăzută de art. 595 din Codul de procedură penală într-o veritabilă cale de atac de reformare a hotărârii penale definitive de condamnare, împrejurare nepermisă de legea internă, de Constituția României și de standardul dreptului la un proces echitabil, reglementat în Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Procedând totuși la o analiză a normelor enumerate doar de prima instanță, Curtea constată că acestea reglementează:

- obligația generală de răspundere a mandatarului, în cazul contractului special de mandat, prevăzută în Codul civil;
- obligația generală de răspundere a administratorului unei societăți, față de terți și față de persoana juridică administrată, prevăzută de Legea nr. 31/1990;
- instituția administrării speciale a societăților în procedura de privatizare, limitele generale ale mandatului acordat administratorului special și principiile generale de gestionare eficientă a societății, prevăzute de Legea nr. 137/2002;
- creanțele suspendate de la tranzacționare și limitele în care societățile de servicii de investiții financiare sau intermediarii autorizați de C.N.V.M. vor putea tranzacționa valori mobiliare, prevăzute de OUG nr. 28/2002.

Analizând conținutul acestora norme, Curtea constată că cel din urmă act normativ nu are nicio legătură cu activitatea administratorilor unei societăți, reglementând numai condiții speciale în care o persoană poate activa pe piața de capital, iar primele trei cuprind obligația generală a mandatarului ori a administratorului de a desfășura activitatea cu bună-credință, cu mențiunea că poate fi tras la răspundere civilă pentru prejudiciile cauzate mandatului.

Cu privire la **valoarea juridică a obligațiilor subiecților de drept de a acționa cu bună-credință sau în mod eficient**, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, prin decizia nr. 46/RC/12.02.2019, a stabilit că exprimări cu titlu general ce trimit la obligația

funcționarilor de a se conforma legii, de a asigura integritatea sistemului administrativ în cadrul căruia activează sau de a respecta drepturile altor persoane **nu definesc „obligații de serviciu prevăzute de lege”, fapte a fi incluse în elementele de tipicitate ale infracțiunii de abuz în serviciu:** „*Caracterul defectuos al îndeplinirii atribuției de serviciu nu poate fi stabilit în afara unei prescripții normative clare, previzibile, neechivoce. Față de cele reținute, se constată că dispozițiile invocate a fi încălcate de către inculpat sunt prea generale și că actul de conduită imputat inculpatului nu este prevăzut de lege, ci, cel mult, de acte cu putere inferioară legii, care nu se încadrează în categoria actelor normative care pot constitui temei al răspunderii penale (...), astfel cum au fost stabilite prin Decizia nr. 518/2017 cu referire la Deciziile nr. 405/2016 și nr. 392/2017 ale Curții Constituționale.*”

Prin **decizia penală nr. 153/2019**, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală a reținut următoarele: „*În sarcina intimatului condamnat A. s-a reținut săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu în formă calificată (...) Din examinarea actelor de la dosarul cauzei, se constată că nici în cuprinsul actului de sesizare a instanței, nici în cuprinsul sentinței penale, nu se indică normele juridice încălcate de inculpatul A. în exercitarea atribuțiilor de serviciu, ci a unor acte cu o forță juridică inferioară legilor și ordonanțelor de guvern, astfel că ipoteza dedusă judecății se încadrează în modalitatea de comitere a infracțiunii în privința căreia a intervenit dezincriminarea. Înalta Curte apreciază, în acord cu instanța de fond, că textele de lege indicate de Parchet, la momentul soluționării pe fond a contestației la executare, respectiv dispozițiile art. 1429, art. 1433 și art. 1434 din vechiul Cod civil în vigoare la data săvârșirii faptelor în 2010, nu reglementează atribuții de serviciu ale intimatului condamnat, ci conduita acestuia în exercitarea atribuțiilor de serviciu, astfel că nu rezultă în mod expres care este dispoziția încălcată, prevăzută în legislația primară și care prevede atribuțiile de serviciu.*”

În acest context argumentativ, Înalta Curte reține că instanța de control constituțional «a statuat că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară - legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

Comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar prin lege (înțeleasă ca act formal adoptat de Parlament, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție, precum și ca act material, cu putere de lege, emis de Guvern, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție, respectiv ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului) neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice.» (ICCJ, decizia penală nr. 868 din data de 31 octombrie 2018 pronunțată în ds. nr. x/2018).”

Prin **decizia penală nr. 868/2018**, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală a reținut următoarele: „*Prin modul în care au fost formulate acuzațiile împotriva contestatorului condamnat și raportat la faptele comise, acestea nu mai constituie infracțiunea de abuz în serviciu, săvârșită în forma instigării. (...) Înalta Curte consideră că raționamentul juridic și argumentele aduse de prima instanță sunt greșite prin raportare la decizia nr. 405 din 15.06.2016 a Curții Constituționale. (...) Nu se poate considera că atribuțiile de serviciu - încălcate de persoanele instigate de condamnatul A. - ar fi cele constând în obligația de a efectua acte care să ateste doar împrejurări corespunzătoare adevărului, deoarece un asemenea raționament, precum cel adoptat de prima instanță, ar determina ca, ori de câte ori, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, un funcționar ar săvârși o altă infracțiune, aceasta să determine automat reținerea ca fiind comisă în concurs ideal cu cea de abuz în serviciu, interpretare care este contrară deciziei Curții Constituționale. (...) Nici în considerentele hotărârii de condamnare și nici prin decizia instanței de apel nu s-a reținut încălcarea de către persoanele instigate de A. a vreunei dispoziții din legislația primară, ci a unor acte cu o forță juridică inferioară legilor și ordonanțelor de guvern, astfel că ipoteza dedusă judecății se încadrează în modalitatea de comitere a infracțiunii în privința căreia a intervenit dezincriminarea.*”

Pentru aceste motive, potrivit considerentelor de fapt și de drept expuse, prin care s-a statuat lipsa încălcării unei dispoziții legale de către persoanele instigate de condamnatul contestator cu ocazia exercitării atribuțiilor de serviciu, Înalta Curte constată că fapta imputată acestuia nu mai este prevăzută de legea penală, nefiind îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu sub forma instigării, prevăzută de dispozițiile art. 47 C. pen. rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 35 din C. pen. Față de acestea, se constată că cererea de contestație formulată de condamnatul A. împotriva sentinței penale nr. 58 din data de 26 martie 2018 pronunțată de Curtea de Apel Craiova este întemeiată, urmând ca în baza art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală să fie admisă.”

În prezenta cauză, Curtea apreciază că jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție consacră o soluție incontestabilă, din perspectiva interpretării și aplicării art. 297 alin. (1) din Codul penal, respectiv că **legea trebuie să reglementeze atribuții de serviciu concrete, clare și previzibile subiectului activ**, iar **normele ce reglementează conduita de bună-credință a subiectului în realizarea atribuțiilor de serviciu prevăzute în acte de legislație secundară ori cu caracter individual nu au valoarea de „lege” din conținutul infracțiunii de abuz în serviciu.**

Astfel, **nici prin hotărârea de condamnare, nici în prezenta cauză, nu au fost indicate care sunt atribuțiile de serviciu prevăzute de „lege”, în sensul art. 297 alin. (1) din Codul penal, pe care le-au încălcat autorii infracțiunii de abuz în serviciu, care au fost instigați de contestatorul Tender Ovidiu Lucian.**

Pentru aceste motive, potrivit considerentelor de fapt și de drept expuse, prin care s-a statuat lipsa încălcării unei dispoziții legale de către persoanele instigate de contestatorul Tender Ovidiu Lucian, cu ocazia exercitării atribuțiilor de serviciu, Curtea constată că fapta imputată acestuia nu mai este prevăzută de legea penală, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu *cu consecințe deosebit de grave în formă continuată, sub forma instigării*, prevăzută de dispozițiile art. 47 din Codul penal, raportat la art. 297 alin. (1) din Codul penal și la art. 309 din Codul penal, cu aplicarea art. 79 alin. (3) din Codul penal, a art. 35 alin. (1) din Codul penal, a art. 36 alin. (1) din Codul penal și a art. 19 din Legea nr. 682/2002 și a art. 5 din Codul penal, *pentru care a fost condamnat la pedeapsa de 6 ani și 9 luni închisoare*, prin sentința penală nr. 2858/16.12.2014, a Tribunalului București, astfel cum a fost modificată prin decizia penală nr. 862/A/08.06.2015 a Curții de Apel București – Secția a II-a penală, în dosarul nr. 28726./3/2006.

Drept consecință, Curtea constată că *cererea de contestație* formulată de contestatorul Tender Ovidiu Lucian, împotriva sentinței penale nr. 424/f/03.04.2024, pronunțată de Tribunalul București – Secția I penală, în dosarul penal nr. 37020/3/2023, *este întemeiată*, astfel că o va admite, desființând sentința contestată și rejudecând în fond:

În temeiul art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală, raportat la art. 4 teza a II-a din Codul penal, ***va constata dezincriminată*** infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 din Codul penal, cu referire la art. 309 din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și a art. 5 din Codul penal și implicit infracțiunea de *instigare la abuz în serviciu* prevăzută de art. 47 din Codul penal, raportat la art. 297 din Codul penal, cu referire la art. 309 din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și a art. 5 din Codul penal, pentru care contestatorul Tender Ovidiu Lucian a fost condamnat prin sentința penală nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București, astfel cum a fost modificată prin decizia penală nr. 862/A/08.06.2015 a Curții de Apel București – Secția a II-a penală, în dosarul nr. 8726/3/2006 (1332/2015) și în consecință:

Va constata executată pedeapsa principală de 6 ani și 9 luni închisoare aplicată contestatorului pentru infracțiunea de *instigare la abuz în serviciu*, prevăzută de art. 47 din Codul penal, raportat la art. 297 din Codul penal, cu referire la art. 309 din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, a art. 36 alin. (1) din Codul penal, a art. 19 din Legea nr. 682/2002 și art. 5 din Codul penal, precum și pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal.

Va înceta executarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, dispusă pe o perioadă de 5 ani, după executarea pedepsei principale aplicate, *stabilite pe lângă pedeapsa principală de 6 ani și 9 luni închisoare aplicată contestatorului pentru infracțiunea de instigare la abuz în serviciu*, ca urmare a constatării dezincriminării infracțiunii de instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

Va înceta executarea măsurii de siguranță a confiscării speciale, dispuse față de contestator până la concurența sumei de 162.993.336,8 lei, la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit sentinței penale nr. 2858/16.12.2014 a Tribunalului București – Secția I penală, definitivă prin decizia penală nr. 862/A, din data de 08.06.2015 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală, în dosarul nr.28726./3/2006, și ***drept consecință:***

- *va ridica măsurile asigurătorii instituite până la concurența sumei de 162.993.336,8 lei, asupra bunurilor contestatorului;*

- *va înceta actele de executare silită cu privire la bunurile care, prin efectul confiscării speciale, nu au trecut în patrimoniul statului, la data prezentei decizii penale.*

Va înceta toate interdicțiile, incapacitățile și decăderile ce rezultă din condamnarea contestatorului Tender Ovidiu Lucian, dispusă prin sentința penală nr. 2858/16.12.2014, a Tribunalului București – Secția I penală, definitivă prin decizia penală nr. 862/A, din data de 08.06.2015 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală în dosarul nr.28726./3/2006, cu privire la infracțiunea de *instigare la abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată*, pentru care s-a constatat dezincriminarea.

Cu privire la cererile contestatorului vizând infracțiunile de *constituire de grup infracțional organizat, spălare de bani și înșelăciune*, pentru care a fost condamnat prin sentința penală nr. 2858/16.12.2014, a Tribunalului București, astfel cum a fost modificată prin decizia penală nr. 862/A/08.06.2015, a Curții de Apel București – Secția a II-a penală, în dosarul nr. 8726/3/2006 (1332/2015), *Curtea constată că instanța de fond a arătat că „nu mai este necesară analiza celorlalte solicitări ale contestatorului cât timp nu a constatat dezincriminarea infracțiunilor de abuz în serviciu”*, ceea ce conduce la concluzia ***lipsei unei judecăți efective a cauzei în privința acestor cereri, la necesitatea desfășurării hotărârii*** pronunțate în asemenea condiții și ***a reluării judecării cauzei în fața primei instanțe, în limitele ce vor fi expuse***, o analiză efectivă a cererilor contestatorului neexamineate de către instanța de fond, *direct în faza contestației*, echivalând cu privarea părții de examinarea efectivă a cauzei într-un grad de jurisdicție, nesocotindu-se, astfel, garanțiile instituite prin art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Statuând asupra importanței motivării hotărârii judecătorești, Curtea reține că instanța supremă a arătat că *„motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de control judiciar, elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. A motiva înseamnă a demonstra, a pune în evidență datele concrete care, folosite ca premise, duc la formularea unei concluzii logice. Simpla afirmare a unei concluzii fără indicarea unei date concrete, fără a arăta în ce mod a fost stabilită acea dată sau referirea explicită ori implicită la actele cauzei, în general, nu înseamnă a motiva”* (Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală, decizia nr. 656/2004).

În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că motivarea unei hotărâri constituie una dintre componentele dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care obligă instanța să realizeze o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților (*Hotărârea din 20 aprilie 2010, pronunțată în cauza Boldea c. României*).

Tot astfel, în art. 31 din Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești se reține că hotărârea judecătorească trebuie percepută de justițiabil și

de societate, în general, drept rezultatul unei aplicări pertinente a regulilor de drept, al unei proceduri echitabile și al unei aprecieri convingătoare a faptelor, fiind executabilă. Justițiabilul va avea atunci convingerea că a fost examinată cauza sa și că a fost soluționată corect, iar societatea va percepe hotărârea ca pe un factor ce poate restabili pacea socială.

În acest sens, Curtea apreciază că în cauză **se impune trimiterea cauzei spre rejudecare, la instanța de fond, Tribunalul București**, în vederea analizării cererilor contestatorului privind infracțiunile de *constituire de grup infracțional organizat, spălare de bani și înșelăciune*, în vederea respectării **principiului dublului grad de jurisdicție**.

Având în vedere că *raționamentul greșit* al primei instanțe în analiza elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. (1) din Codul penal, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din Legea nr. 200/2023, *s-a repercutat* și asupra examinării celorlalte infracțiuni pentru care s-a solicitat să se constate dezincriminarea, în rejudecare instanța de fond va analiza următoarele:

- incidența *Deciziei nr. 10/2015* a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 4 iunie 2015, raportat la *scopul* reținut în hotărârea judecătorească de condamnare (f. 116-117 din decizia penală nr. 862/A/08.05.2015 a Curții de Apel București – Secția a II-a penală, respectiv: „*activitatea infracțională s-a derulat în perioada iunie 2002-decembrie 2004 – constând în aceea că inculpatul Tender Ovidiu Lucian, împreună cu inculpatul Iancu Alexandru Marian și inculpații Dumitrescu Cicilia și Badea Marin au urmărit să obțină în mod fraudulos fonduri financiare a căror sursă ilicită a fost disimulată, prin încheierea cu încălcarea atribuțiilor de serviciu de către Dumitrescu Cicilia și Badea Marin a unor contracte comerciale nelegale, fiind posibilă decapitalizarea SC Carom SA Onești cu suma de 1.434.911.670.083 RON*”; „*Curtea reține că scopul constituirii grupului infracțional a fost obținerea de către inculpați de fonduri financiare în mod fraudulos, sens în care au recurs la comiterea de infracțiuni, în speță, instigare la abuz în serviciu în formă continuată, în ce-i privește pe inculpații: Tender Ovidiu Lucian și Iancu Alexandru Marian*”);

- subzistența elementelor constitutive ale infracțiunilor de *spălare a banilor*, în condițiile dezincriminării infracțiunii predicat (abuz în serviciu) și a dispariției caracterului ilicit al sumelor de bani pretins obținute din infracțiunea de *abuz în serviciu*. Subsecvent acestei analize, se va proceda la examinarea subzistenței măsurii confiscării speciale, inclusiv cu privire la fructele bunurilor obținute din infracțiunea pentru care s-a constatat dezincriminarea (abuz în serviciu).

- subzistența elementelor constitutive ale infracțiunii de *înșelăciune*, având în vedere decizia Curții Constituționale nr. 102 din 17.02.2021, publicată în Monitorul Oficial nr. 357 din 7 aprilie 2021, soluția instanțelor civile (Tribunalul Bacău și Curtea de Apel Bacău) privind contractele de vânzare-cumpărare cu distribuție exclusivă nr. 239 și 240/05.07.2002, precum și cea dispusă prin prezenta decizie referitoare la dezincriminarea infracțiunii de *abuz în serviciu*, întrucât elementele ce configurează această infracțiune sunt dependente direct de soluția pronunțată cu privire la abuzul în serviciu, în hotărârea de condamnare reținându-se următoarele: „*Inculpatul Tender Ovidiu Lucian împreună cu inculpații Iancu Alexandru Marian și Dumitrescu Cicilia au indus în eroare APAPS – Departamentul Postprivatizare în legătură cu îndeplinirea obligațiilor asumate de SC Tender SA Timișoara prin contractul de vânzare-cumpărare acțiuni nr. 18/9.06.2003 de a efectua investiții tehnologice, de mediu și de capital de lucru la SC Carom SA Onești, în sensul că au comunicat acestei instituții, prin intermediul auditorului SC Azalee Expert Audit SRL Onești, realizarea lor din sursele proprii și atrase ale SC Tender SA Timișoara, în condițiile în care acestea în realitate au fost realizate cu banii proprii ai SC Carom SA Onești, mai precis ordonarea de plată pe care inculpatul Tender Ovidiu Lucian a dispus-o în numele SC Tender SA Timișoara către SC VGB Impex SRL București, societate al cărei administrator de fapt era inculpatul Iancu Alexandru Marian, având la bază contractul de cesiune de creanță nr. 260 bis/2003, contract nelegal încheiat, cauzându-se prin această infracțiune un prejudiciu în patrimoniul SC Carom SA Onești în valoare de 195.021.698.075 lei RON [...] Infracțiunea de înșelăciune*

pentru săvârșirea căreia inculpatul Tender Ovidiu Lucian a fost trimis în judecată, s-a consumat la data de 11.08.2004, când APAPS a constatat în mod oficial realizarea obligațiilor investiționale asumate de SC Tender SA Timișoara în baza contractului de vânzare-cumpărare acțiuni nr.18/09.06.2003”.

Cu privire la cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea căii de atac, în baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, acestea vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite contestația declarată de contestatorul Tender Ovidiu Lucian, împotriva sentinței penale nr. 424/F/03.04.2024, pronunțată de Tribunalul București – Secția I penală, în dosarul penal nr. 37020/3/2023.

Desființează sentința contestată și rejudecând în fond:

1. În temeiul art. 595 alin. (1) din Codul de procedură penală, raportat la art. 4 teza a II-a din Codul penal, **constată dezincriminată** infracțiunea de *abuz în serviciu*, prevăzută de art. 297 din Codul penal, cu referire la art. 309 din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și a art. 5 din Codul penal și implicit infracțiunea de *instigare la abus în serviciu* prevăzută de art. 47 din Codul penal, raportat la art. 297 din Codul penal, cu referire la art. 309 din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal și a art. 5 din Codul penal, pentru care contestatorul Tender Ovidiu Lucian a fost condamnat prin sentința penală nr. 2858/16.12.2014, a Tribunalului București, astfel cum a fost modificată prin decizia penală nr. 862/A/08.06.2015 a Curții de Apel București – Secția a II-a penală, în dosarul nr. 8726/3/2006 (1332/2015) și în consecință:

Constată executată pedeapsa principală de 6 ani și 9 luni închisoare aplicată contestatorului pentru infracțiunea de *instigare la abus în serviciu*, prevăzută de art. 47 din Codul penal, raportat la art. 297 din Codul penal, cu referire la art. 309 din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, a art. 36 alin. (1) din Codul penal, a art. 19 din Legea nr. 682/2002 și a art. 5 din Codul penal, precum și pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal.

Încetează executarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și k) din Codul penal, dispusă pe o perioadă de 5 ani, după executarea pedepsei principale aplicate, *stabilite pe lângă pedeapsa principală de 6 ani și 9 luni închisoare aplicată contestatorului pentru infracțiunea de instigare la abus în serviciu*, ca urmare a constatării dezincriminării infracțiunii de instigare la abus în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată.

Încetează executarea măsurii de siguranță a confiscării speciale, dispusă față de contestator, până la concurența sumei de 162.993.336,8 lei, la care se adaugă majorările și penalitățile aferente calculate potrivit sentinței penale nr. 2858/16.12.2014, a Tribunalului București – Secția I penală, definitivă prin decizia penală nr. 862/A, din data de 08.06.2015, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală, în dosarul nr.28726./3/2006, și drept consecință:

- ridică măsurile asigurătorii instituite până la concurența sumei de 162.993.336,8 lei, asupra bunurilor contestatorului;

- încetează actele de executare silită cu privire la bunurile care, prin efectul confiscării speciale, nu au trecut în patrimoniul statului, la data prezentei decizii penale.

Încetează toate interdicțiile, incapacitățile și decăderile ce rezultă din condamnarea contestatorului Tender Ovidiu Lucian, dispusă prin sentința penală nr. 2858/16.12.2014, a Tribunalului București – Secția I penală, definitivă prin decizia penală nr. 862/A, din data de 08.06.2015, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală, în dosarul nr.28726./3/2006, cu privire la infracțiunea de *instigare la abus în serviciu cu consecințe deosebit de grave în formă continuată*, pentru care s-a constatat dezincriminarea.

2. Trimite cauza spre rejudecare la instanța de fond, Tribunalul București, în vederea analizării cererilor contestatorului privind infracțiunile de *constituire de grup infracțional organizat, spălare de bani și înșelăciune*, pentru care a fost condamnat prin sentința penală nr. 2858/16.12.2014, a Tribunalului București, astfel cum a fost modificată prin decizia penală nr. 862/A/08.06.2015, a Curții de Apel București – Secția a II-a penală, în dosarul nr. 8726/3/2006 (1332/2015).

În baza art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea căii de atac rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea la dispoziție, prin mijlocirea grefei instanței, azi, 23.07.2024.

PREȘEDINTE
CRISTIAN BĂLAN
ASHEMIMRY

JUDECĂTOR
VIOLETA-ELENA GEORGESCU-

GREFIER
VICTORIȚA STĂNICĂ

Red. C.B. – V.E.G.A.
Tehnored. A.D.D/ 2 ex./20.09.2024
Tribunalul București-Secția I penală – jud. Timofte Irina